

Plán péče
o
přírodní památku
Broumarské slatiny

na období
2027 - 2036

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	1
1.1 Základní identifikační údaje.....	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR.....	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	1
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma.....	2
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany.....	2
1.6 Kategorie IUCN.....	3
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	3
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	3
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav.....	3
1.8 Cíl ochrany.....	4
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.....	6
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	6
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů.....	6
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů.....	9
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti.....	21
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti.....	21
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy.....	26
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	26
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích.....	26
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích.....	27
2.4.3 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky.....	27
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup.....	27
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	33
3. Plán zásahů a opatření.....	33
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ.....	33
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	33
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území.....	40
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	40
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	41
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	41
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	41
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	42
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území.....	42
4. Závěrečné údaje.....	42
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).....	42
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	43
4.3 Seznam používaných zkratk.....	44
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval.....	45
5. Přílohy.....	45

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	867
kategorie ochrany:	přírodní památka
název území:	Broumarské slatiny
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	nařízení
orgán, který předpis vydal:	KÚ Královéhradeckého kraje
číslo předpisu:	3/2009
datum platnosti předpisu:	7. 10. 2009
datum účinnosti předpisu:	6. 11. 2009

Datum prvního vyhlášení ZCHÚ byl již 5. 7. 1984, blíže kapitola 2.2.

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Královéhradecký
okres:	Rychnov nad Kněžnou
obec s rozšířenou působností:	Dobruška
obec s pověřeným obecním úřadem:	Opočno
obec:	Semechnice
katastrální území:	Semechnice

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: č. 747181, Semechnice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ* (m ²)
595/3		vodní plocha	rybník	320	55396	55396
597/3		lesní pozemek		320	3714	3714
602		lesní pozemek		320	22268	22268
620/14		ostatní plocha	jiná plocha	320	15908	15908
626		lesní pozemek		320	511	511
3016		ostatní plocha	zeleň	320	5004	27
3017		lesní pozemek		320	7994	3687
3143		ostatní plocha	zeleň	320	3346	46
3637		vodní plocha	koryto vodního toku přirozené nebo upravené	320	1230	228
Celkem						101785

Přehled parcel a informace o nich byly získány z katastru nemovitostí dostupného z <https://nahliznidokn.cuzk.cz/>. Údaje jsou platné ke dni 18. 2. 2026.

Rozloha PP podle vyhlášovací dokumentace je 10,0627 ha, v ÚSOP je uvedena rozloha 10,2137 ha a v předchozím plánu péče to je 10,2002 ha. Při novém vyhlášení PP v roce 2009 bylo ZCHÚ zaměřeno. Stávající parcelní vymezení je však odlišné, neboť v k.ú. Semechnice proběhly od roku 2019 komplexní pozemkové úpravy. V tabulce výše je výměra PP 10,1785 ha. Rozlohy pozemků, které jsou v PP zahrnuty celé, jsou uvedeny podle informací v katastru

nemovitostí. Rozlohy pozemků zasahujících do PP jen z části byly získány pomocí nástroje GIS překryvem vrstvy hranic pozemků (poskytl KÚ) s hranicí ZCHÚ (zdroj AOPK ČR, rozloha PP podle digitálního podkladu je 10,1887 ha)¹.

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. území do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	3,0180			
vodní plochy	5,5624		zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	5,5396
			vodní tok	0,0228
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy	1,5981		nepłodná půda	
			ostatní způsoby využití	1,5981
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	10,1785/10,2137/ 10,0627 *	7,7209**		

*Rozloha dle tabulky v kapitole 1.3/rozloha v ÚSOP/rozloha ve vyhlášovací dokumentaci.

**Rozloha dle ÚSOP

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:	není
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):	není
překryv s jiným typem ochrany:	ÚSES (regionální biocentrum 519 Broumar) CHOPAV Východočeská křída
mezinárodní statut ochrany:	není

Natura 2000

ptačí oblast:	není
evropsky významná lokalita:	není

¹ Podle překryvu těchto vrstev do PP zasahuje ještě parcela č. 3018, ale pouze rozlohou 0,1 m². Tato parcela v tabulce uvedena není.

1.6 Kategorie IUCN

IV – území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Ochrana slatinné, bezkolencové louky a porostů vysokých ostřic, mokřadní olšiny, jasanolšového luhu a vlhké dubohabřiny s výskytem zvláště chráněných a ohrožených druhů rostlin a živočichů ve všech jmenovaných biotopech.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém**	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9	cca 0,15 ha, tj. 1,5 %	Ač plošně jen málo zastoupený biotop, je v PP tím nejvýznamnějším, neboť v něm rostou ty nejvzácnější druhy zdejší květeny. Porosty mají spíše přechodný charakter mezi biotopy R2.1 a T1.9. Cílem péče je podoba bližší k biotopu R2.1 Vápnitá slatiniště. Porosty po svém obvodu plynule přechází do biotopu M1.7 a podél lesa i T1.5, takže určení rozlohy je jen přibližné. Nejzachovalejší jsou střední partie biotopu, který tvoří z charakteristických druhů např. ostřice prosová (<i>Carex panicea</i>), o. Davallova (<i>Carex davalliana</i>), o. rusá (<i>C. flava</i>), kozlík dvoudomý (<i>Valeriana dioica</i>), prstnatec plet'ový (<i>Dactylorhiza incarnata</i>) a májový (<i>D. majalis</i>), bezkolenec modrý (<i>Molinia caerulea</i>), ojediněle např. suchopýr širolistý (<i>Eriophorum latifolium</i>). Ačkoliv se jeví porosty jako zachovalé, v dlouhodobém kontextu má závažný dopad vysušení stanoviště. Od r. 2014 je nezvěstný nejvzácnější druh hlízovec Loeselův (<i>Liparis loeselii</i>), ustoupila ostřice Davallova, suchopýr širolistý aj.	A
porosty vysokých ostřic – biotop M1.7	cca 0,39 ha, tj. 3,8 %	Biotop M1.7 pokrývá většinu luční enklávy. Převažujícím druhem tu je hlavně ostřice kalužní (<i>Carex acutiformis</i>). Méně časté jsou např. ostřice pobřežní (<i>Carex riparia</i>), o. vyvýšená (<i>C. elata</i>) a další. Vedle částí typických a velmi zachovalých se v biotopu ale vyskytují i partie méně vyhraněné a/nebo více degradované. Část plochy totiž vznikla relativně nedávno odstraněním olšových porostů. Zejména v těchto místech hojněji roste i expanzní třtina křovištní (<i>Calamagrostis epigejos</i>). V některých místech jsou vedle ostřic hojné i některé další trávy (medyněk vlnatý, lipnice luční). Též biotop M1.7 je v dlouhodobějším horizontu postižen poklesem zamokření. Důsledkem je ústup vzácných druhů, např. ostřice přioblé (<i>Carex diandra</i>) a vachty trojlisté (<i>Menyanthes trifoliata</i>).	A
mokřadní olšiny – biotop L1	cca 3,93 ha, tj. 38,6 %	Biotop L1 tvoří v PP největší plochu a z hlediska ochrany je velmi významný. Jde o spontánně vzniklé porosty olše na převážně silně zamokřených stanovištích. Biotop je prakticky bez známek degradace, jen na méně podmačených místech se	A

ekosystém**	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
		hojněji vyskytuje invazní netýkavka malokvětá (<i>Impatiens parviflora</i>). V podrostu dominují vysoké ostřice, zejména o. kalužní (<i>Carex acutiformis</i>). Dále se vyskytují o. pobřežní (<i>C. riparia</i>), o. prodloužená (<i>C. elongata</i>) a hojněji též vzácná o. vyvýšená (<i>C. elata</i>). Dále jsou přítomny různé druhy mokřadních bylin a v méně podmáčených místech přistupují druhy typičtější pro biotop L2.2. Místy se v mokřadních olšinách hojně vyskytuje mrtvé dřevo v různých fázích rozpadu.	
jasanovo-olšový luh – biotop L2.2	cca 0,50 ha, tj. 4,9 %	Biotop L2.2 se v PP vyskytuje jen v malé míře na jejím východním konci a vyznačuje se přibližně střední degradací. Část vznikla spontánně na bývalém bezlesí (část tvořená olší lepkavou) a část pochází z výsadby (porost jasanu ztepilého). Z charakteristických druhů se v bylinném patře vyskytují např. ostružiník ježiník (<i>Rubus caesius</i>), ostřice lesní (<i>Carex sylvatica</i>), čarovník pařížský (<i>Circaea lutetiana</i>), prvosenka vyšší (<i>Primula elatior</i>), metlice trsnatá (<i>Deschampsia cespitosa</i>) a dále spíše nitrofilní či mezofilní lesní druhy jako bršlice kozí noha (<i>Aegopodium podagraria</i>) nebo válečka lesní (<i>Brachypodium sylvaticum</i>).	A
vlhká dubohabřina – biotop L3.1	cca 2,92 ha, tj. 28,7 %	Biotop se nachází v souvislé ploše v JV partiích PP. Jde o víceetážové porosty tvořené hlavně staršími duby a lípou ve spodní etáži. Bylinné patro tu je poměrně chudé a v části porostu jen sporadické. Tvoří jej např. svízel vonný (<i>Galium odoratum</i>), válečka lesní (<i>Brachypodium sylvaticum</i>), lipnice hajní (<i>Poa nemoralis</i>), strdivka nicí (<i>Melica nutans</i>), hrachor jarní (<i>Lathyrus vernus</i>), jahodník truskavec (<i>Fragaria moschata</i>) aj. Ze vzácnějších druhů byly v biotopu jen vzácně nalezeny např. lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>), orlíček obecný (<i>Aquilegia vulgaris</i>), violka divotvárná (<i>Viola mirabilis</i>) a prvosenka jarní (<i>Primula veris</i>).	A

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

c = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (viz i kap. 3.4)

** Pro název ekosystému byla provedena interpretace znění vyhlášovacího předpisu na odpovídající biotopy dle katalogu biotopů ČR (Chytrý et al. 2010).

1.8 Cíl ochrany

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9	Slatinná louka převážně charakteru biotopu R2.1 Vápnité slatiniště, bez výraznějších projevů degradace a se stabilními populacemi vzácných druhů rostlin typických pro tento biotop.	• Výskyt biotopu R2.1 na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 0,15 ha (včetně plynulých přechodů do sousedních biotopů M1.7 a T1.5). • Při biotopovém pojetí ekosystému (sensu Lustyk 2024, blíže kap. 2.5) se bude porost

<i>ekosystém</i>	<i>cíl ochrany</i>	<i>indikátory cílového stavu</i>
		vyznačovat stupněm degradace 0-1. • ostřice Davallova – jedna z dominant biotopu, vyšší stovky trsů • suchopýr širolistý – pravidelný výskyt spíše vyšších desítek fertilních lodyh • prstnatec plet'ový – pravidelný výskyt spíše vyšších desítek kvetoucích jedinců • hlízovec Loeselův – obnova populace, pravidelný výskyt alespoň jednotek kvetoucích jedinců
porosty vysokých ostřic – biotop M1.7	Porosty vysokých ostřic bez výraznějších projevů degradace a se stabilními populacemi vzácných druhů rostlin typických pro tento biotop.	• Výskyt biotopu M1.7 na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 0,39 ha. Ústup ve prospěch biotopu R2.1 nebo jiných z hlediska ochrany cennějších typů nepředstavuje negativní změnu. • Při biotopovém pojetí ekosystému se budou porosty vyznačovat stupněm degradace 0-1. • ostřice přiblá – pravidelný výskyt stovek lodyh (alespoň „roztroušený“ výskyt) • vachta trojlistá – obnova populace, pravidelný výskyt alespoň vyšších desítek lodyh, řádově jednotky metrů čtverečních
mokřadní olšiny – biotop L1	Porosty mokřadních olšin reprezentativního složení, bez výraznějších projevů degradace, s významným výskytem dožívajících stromů a mrtvého dřeva v různých fázích rozkladu a hojným výskytem ostřice vyvýšené.	• Rozloha ekosystému na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 3,9 ha. • Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací 0-1 (jen velmi lokálně lze akceptovat až střední degradaci). • Přítomnost významného množství dožívajících stromů a mrtvého dřeva. To by mělo být hodnoceno minimálně stupněm 1 a lokálně až 2 (podle metodiky aktualizace biotopů, Lustyk 2024). • ostřice vyvýšená – roztroušeně po většině plochy biotopu, lokálně až hojně, vyšší stovky trsů
jasanovo-olšový luh – biotop L2.2	Porosty jasanovo-olšového luhu reprezentativního složení, bez výraznějších projevů degradace, s alespoň slabým výskytem dožívajících stromů a mrtvého dřeva.	• Rozloha ekosystému na ploše cca 0,8 ha, tj. veškerá plocha potenciálního výskytu v PP. • Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací nejvýše ve stupni 2 (střední degradace). • Přítomnost mrtvého dřeva by měla být hodnocena minimálně stupněm 1 (sensu Lustyk 2024).
vlhká dubohabřina – biotop L3.1	Porosty dubohabřin reprezentativního složení, bez výraznějších projevů degradace, s alespoň slabým výskytem dožívajících stromů a mrtvého dřeva.	• Rozloha ekosystému na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 2,9 ha. • Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací nejvýše ve stupni 2 (střední degradace). • Přítomnost mrtvého dřeva by měla být hodnocena minimálně stupněm 1 (sensu Lustyk 2024).

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Přírodní památka Broumarské slatiny se nachází cca 2,0 km východně od Opočna (náměstí), na východním břehu rybníka Broumar. ZCHÚ tu bylo vyhlášeno poprvé v roce 1984. Jeho stávající rozloha je po novém vyhlášení v roce 2009 10,2137 ha (dle ÚSOP). Jedná se o botanicky velmi cennou a významnou lokalitu Podorlické pahorkatiny. Většinu PP původně tvořily slatinné louky a různá mokřadní společenstva. V současnosti tvoří téměř celé území lesní porosty, hlavně velmi kvalitní mokřadní olšiny a dále hercynské dubohabřiny. Nejcennější částí PP je malá luční enkláva (cca 0,58 ha), na které převažují porosty vysokých ostřic. Nejvýznamnější je ale vegetace vápnitého slatiniště, ve které roste řada velmi vzácných druhů rostlin. V roce 1998 tu byl nalezen i jeden z nejvzácnějších druhů květeny ČR hlízovec Loeselův (*Liparis loeselii*), který je však od roku 2014 nezvěstný. V dlouhodobém kontextu je slatinná louka postižena vysušováním stanoviště, což se projevuje i na populacích jiných druhů rostlin.

Geomorfologie, geologie, pedologie

Dle geomorfologického členění ČR se PP nachází v geomorfologickém okrsku Rychnovský úval (podcelek Třebechovická tabule, celek Orlická tabule, podsoustava Východočeská tabule, soustava Česká tabule). Reliéf PP je zcela rovinný, pouze JV směrem se velmi mírně zvedá. Nadmořská výška lokality je 280 – 282 m.

Geologické podloží tu tvoří druhohorní horniny české křídové pánve bohaté na vápnité sloučeniny (slínovce s polohami či konkrécemi vápenců, rytmy či cykly slínovec – vápenec). Ty jsou na většině území PP (mimo vyvýšené JV partie) překryté nezpevněnými nivními (fluviálními) nebo smíšenými (deluviofluviálními) sedimenty holocénního stáří. Půdní pokryv na území PP tvoří nivní půdy glejové, pseudoglej hnědý a na mírně vyvýšených partiích v JV části pelosol karbonátový (Česká geologická služba, online).

Klimatické poměry

Dle klimatického členění ČR se PP nachází v mírně teplé oblasti MT11. Pro ni je charakteristické mírně teplé a krátké jaro, léto je dlouhé, teplé a suché, podzim je mírně teplý a krátký, zima je mírně teplá, velmi suchá a krátká s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Charakteristiky podnebí klimatické oblasti MT11

Počet letních dnů	40-50
Počet dnů s průměrnou teplotou nad 10 °C	140-160
Počet mrazových dnů	110-130
Počet ledových dnů	30-40
Průměrná lednová teplota	-2 až -3
Průměrná červencová teplota	17-18
Počet dnů se srážkami nad 1 mm	90-100
Srážkový úhrn ve vegetačním období	350-400
Srážkový úhrn v zimním období	200-250
Srážkový úhrn celkem	550-650
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60

Hydrologické poměry

Hydrologické poměry celého území (snad jen mimo JV partie porostlé dubohabřinou) jsou silně ovlivněny rybníkem Broumar. Ten zasahuje do území sice jen při západní hranici PP, ale voda v rybníce a manipulace s vodní hladinou zcela určují hydrologické podmínky v území. Ty jsou pro zdejší společenstva zcela určující, neboť mají převážně mokřadní charakter. Územím PP protéká od východu k západu potok Neplatil, který na západním okraji PP ústí do

rybníka Broumar. Na území PP má potok podobu napřímené vodoteče, z části lemované starými výsadbami topolů.

Fytogeografické poměry a potenciální vegetace

Z fytogeografického hlediska se lokalita nachází v oblasti Českého termofytika v podokrese 15b Hradecké Polabí. Jeho květena je rozmanitá s převahou termofytů nad mezofyty, vegetační stupeň tu je převážně kolinní, méně planární, reliéf převažuje plochý nad svažitém, substrát tu převažuje živný vápnitý a jílovitý nad chudým písčitém, krajina tu je převážně zemědělsky využívaná (Skalický 1988).

Dle mapy potenciální přirozené vegetace ČR (Neuhäuslová et al. 1997) tu jsou potenciální přirozenou vegetací černýšové dubohabřiny asociace *Melampyro nemorosi-Carpinetum* a střemchové jaseniny asociace *Pruno-Fraxinetum*. S ohledem na lokální stanovištní podmínky lze na území PP předpokládat převahu mokřadních olšin svazu *Alnion glutinosae*. Dle lesnické typologické mapy se velká část území nachází na stanovišti SLT 1G Vrbová olšina, který je lemován stanovišti 2L Potoční luh a 3L Jasanová olšina. Mírně vyvýšené jihovýchodní partie PP jsou na stanovišti 1V Vlhká habrová doubrava.

Flóra a vegetace

[Popis flóry a vegetace je zpracován na základě aktuálního průzkumu Gerža 2026.]

PP Broumarské slatiny je z botanického hlediska velmi významnou lokalitou. Při průzkumu v roce 2025 bylo na území PP zaznamenáno 206 taxonů cévnatých rostlin. Necelou třetinu chráněného území tvoří poměrně zachovalá dubohabřina. Její bylinný podrost ale není příliš pestrý. Vyskytují se v něm typické druhy mezofilních listnatých lesů, jako např. svízel vonný (*Galium odoratum*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), strdivka nicí (*Melica nutans*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), jahodník truskavec (*Fragaria moschata*). Z významnějších druhů se v něm vzácně vyskytují např. lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*) a v jihovýchodním sušším okraji lesa violka divotvárná (*Viola mirabilis*) a prvosenka jarní (*Primula veris*). Ve vlhčích, ale ne vyloženě podmáčených partiích olšin a luhů v bylinném patře rostou např. ostružiník ježíník (*Rubus caesius*), čarovník pařížský (*Circaea lutetiana*), ostřice lesní (*Cares sylvatica*), ocún jesenní (*Colchicum autumnale*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), čistec lesní (*Stachys sylvatica*) a také hojněji nitrofilnější druhy, jako např. česnáček lékařský (*Alliaria petiolata*), kuklík městský (*Geum urbanum*) a bršlice koží noha (*Aegopodium podagraria*).

Velkou část PP pokrývají převážně velice kvalitní mokřadní olšiny. Jejich bylinné patro tvoří především různé ostřice. Nejrozšířenější je o. kalužní (*Carex acutiformis*), dále se vyskytují o. pobřežní (*C. riparia*), o. prodloužená (*C. elongata*) a vzácná o. vyvýšená (*C. elata*). Z dalších mokřadních druhů rostou v olšinách např. svízel bahenní (*Galium palustre* agg.), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), přeslička poříční (*Equisetum fluviatile*), vrbina obecná (*Lysimachia vulgaris*), tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*), zblochan vodní (*Glyceria maxima*), okřehek menší (*Lemna minor*), šišák vroubkovaný (*Scutellaria galericulata*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*) aj.

Součástí PP je i luční enkláva, která je sice jen malá, ale z hlediska květeny mimořádně významná. V nejvíce podmáčených partiích převládají vysoké ostřice (především *Carex acutiformis*) doplněné dalšími mokřadními druhy, které zpravidla rostou i v navazujících mokřadních olšinách. Botanicky nejceněnější jsou partie s vegetací vápnitého slatiniště, v němž rostou i druhy střídavě vlhkých bezkolencových luk. Jsou to např. ostřice prosová (*Carex panicea*), o. Davallova (*Carex davalliana*), o. rusá (*C. flava*), ostřice odchylná (*C. appropinquata*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*), suchopýr široolistý (*Eriophorum latifolium*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), p. pleťový (*Dactylorhiza incarnata*) a jejich kříženec, svízel slatinový (*Galium uliginosum*), bezkolenec modrý (*Molinia caerulea*), olešník kmínolistý (*Selinum carvifolia*), ostřice chabá (*Carex flacca*), o. plstnatá (*C. tomentosa*) aj. Druhové složení louky dotvářejí další luční druhy se širší ekologickou

amplitudou a výskytem v širším spektru biotopů.

Současná vzácnější květena PP je bohužel jen odleskem někdejšího druhového bohatství lokality. Značná část druhů, často těch nejvzácnějších, z území vymizela s velkou pravděpodobností ještě před vyhlášením prvního chráněného území v roce 1984 nebo nedlouho poté. Z druhů typických pro slatinné louky to byly např. ostřice Hostova (*Carex hostiana*), o. plstnatoplodá (*Carex lasiocarpa*), bahnička chudokvětá (*Eleocharis quinqueflora*), skřípka smáčkutá (*Blysmus compressus*), hadí jazyk obecný (*Ophioglossum vulgatum*), tolije bahenní (*Parnassia palustris*), všivec bahenní (*Pedicularis palustris*), vítod nahořklý (*Polygala amarella*), bařička bahenní (*Triglochin palustris*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*) nebo pěchava slatinná (*Sesleria uliginosa*). Příčinou jejich vymizení byla především dlouhodobá absence hospodaření a rozšíření dřevin na někdejších loukách a v mokřadech, eutrofizace prostředí a nepříznivé změny v hydrologickém režimu. K jistým negativním trendům tu bohužel dochází i v posledních letech. Jedná se o vymizení či ústup některých vzácných, ale i běžných druhů slatinné louky. Jsou to ústup ostřice Davallovoy (*Carex davalliana*), suchopýru širolistého (*Eriophorum latifolium*), suchopýru úzkolistého (*E. angustifolium*), krátkodobě nezvěstnými jsou např. ostřice přiblá (*Carex diandra*), ostřice oddálená (*Carex distans*), s velkou jistotou v posledních letech vyhynuly vachta trojlístá (*Menyanthes trifoliata*) a violka bahenní (*Viola palustris*). V roce 1998 byl na louce nalezen jeden z nejvzácnějších druhů květeny ČR hlízovec Loeselův (*Liparis loeselii*). Po té, co tu jeho populace v roce 2006 dosáhla svého maxima, začal ustupovat až do úplného vymizení. Od roku 2014 je také nezvěstným druhem.

Fauna

[Zoologická charakteristika je zpracována především na základě aktuálního průzkumu obratlovců Laštovic 2026. Další údaje recentní povahy byly čerpány z NDOP.]

Ačkoliv je tato PP významná především z botanického hlediska, i zoologicky se jedná o regionálně významnou lokalitu. V roce 2025 bylo na území PP a v nejbližším okolí zaznamenáno 53 druhů ptáků, 16 druhů savců, 3 druhy plazů a 3 druhy obojživelníků. Nejnapadnější skupinou živočichů jsou ptáci. Území PP navazuje na větší vodní plochu rybníka Broumar, na které jsou zaznamenávány četné vodní a mokřadní druhy. Ty ale většinou nemají vazbu přímo k území PP a některé druhy se tu vyskytnou jen krátkodobě při tahových zastávkách. Ze vzácnějších druhů takovými byly při průzkumu v roce 2025 např. čírka obecná (*Anas crecca*), lžičák pestrý (*Anas chryseus*) nebo volavka bílá (*Egretta alba*). Některé druhy vodního ptactva se ale na Broumaru vyskytují pravidelně i v hnízdní době a mohou hnízdit i v krajích PP. Jsou to např. husa velká (*Anser anser*), kopřivka obecná (*Anas strepera*) nebo labuť velká (*Cygnus olor*) (v r. 2025 hnízdila v mělčině nedaleko PP). V roce 2025 byl přímo v PP zaznamenán pokus o zahnízdění ledňáčka říčního (*Alcedo atthis*) (v kořenovém vývratu). Z běžnějších mokřadních druhů v nevelkých rákosinách v PP u přítoku do rybníka hnízdí např. rákosník obecný (*Acrocephalus scirpaceus*) a rákosník zpěvný (*Acrocephalus palustris*). Lesní porosty v PP, případně porosty dřevin kolem rybníka, obývají některé vzácnější druhy listnatých lesů či rozptýlené zeleně. Jsou to např. strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*) nebo holub hřivnáč (*Columba palumbus*).

Ze savců jsou nejvýznamnější skupinou v PP letouni, kteří ve starých stromech v PP a na březích rybníka Broumar mohou nacházet vhodné úkryty a dutiny pro letní kolonie. Z typických šterbinových druhů tu byly v roce 2025 zaznamenány netopýr nejmenší (*Pipistrellus pygmaeus*), netopýr černý (*Barbastella barbastellus*) a v hojném počtu netopýr rezavý (*Nyctalus noctula*). V PP i kolem rybníka se vyskytuje veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) (v r. 2025 v PP nalezeno hnízdo) a území je součástí teritoria vydry říční (*Lutra lutra*). Na rybníce Broumar se vyskytuje též populace invazní nutrie říční (*Myocastor coypus*).

Z plazů tu byly aktuálně zaznamenány tři druhy: slepýš křehký (*Anguis fragilis*), ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*) a užovka obojková (*Natrix natrix*). Jejich populace tu ale

nebudou příliš početné. Obojživelníci přímo na území PP nenacházejí příliš vhodných možností pro své rozmnožování a ani rybník Broumar není kvůli intenzivnímu chovu ryb pro ně příliš vhodný. V roce 2025 byly v PP zjištěny jen v jednotkách jedinců 3 druhy: skokan hnědý (*Rana temporaria*), kuňka obecná (*Bombina bombina*) a ropucha obecná (*Bufo bufo*). Rozmnožování skokana hnědého v zaplavených olšinách na území PP bylo prokázáno v roce 2022. Z téhož roku pochází záznam dalšího obojživelníka skokana skřehotavého (*Pelophylax ridibundus*) (Pavel, 2022). Tento skokan společně s ropuchou obecnou se pravděpodobně rozmnožují v rybníce Broumar. Již staršího data je záznam rosníčky zelené (*Hyla arborea*) (Adamec, 2014, NDOP).

Z bezobratlých živočichů jsou na území recentně velmi dobře prozkoumanou skupinou pavouci (*Araneae*). V roce 2016 (Čapek 2018) tu bylo zaznamenáno 90 druhů ze 17 čeledí. Na luční enklávě bylo zjištěno 64 druhů, což bylo výrazně více než v jakémkoliv dalším zkoumaném prostředí. Z celkového počtu druhů lze označit 16 druhů jako vysoce bioindikačně významných, které potvrzují význam, zachovalost a hodnotu chráněného území. 14 druhů je zařazeno do některé z kategorií červeného seznamu ČR. K významným druhům patří např. plachetnatka bahenní (*Centromerus semiater*), slíďák tečkovaný (*Hygrolycosa rubrofasciata*) nebo plachetnatka bažinná (*Taraneucnus setosus*). Druhou dobře prozkoumanou skupinou bezobratlých v PP jsou měkkýši (Míková 2009). Na lokalitě bylo identifikováno celkem 15 druhů suchozemských a vodních měkkýšů. Z hlediska ochrany přírody je velmi významný nález vrkoče útlého (*Vertigo angustior*), což je vzácnější druh žijící na vlhkých loukách a v otevřených mokřadních biotopech na vápnitém podloží. Za zmínku stojí přítomnost druhů vrkoče mnohozubého (*Vertigo antivertigo*) a levotočky bažinné (*Aplexa hypnorum*).

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

Rostliny

Pokud není uvedeno jinak, tak zdrojem informací je průzkum Gerža 2026.

V tabulce jsou uvedeny i druhy krátkodobě nezvěstné (nálezy po roce 2000), u kterých je recentní výskyt stále možný nebo existuje teoretická možnost obnovy jejich populace (např. hlízovec Loeselův).²

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
bradáček vejčitý (<i>Listera ovata</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nalézán roztroušeně podél pěšiny při severní hranici PP a dále v malém výběžku vlhčího lesa na JV hranici PP. Celkový počet nalezených rostlin byl v řádu vyšších desítek. Druh není nijak náročný na stanoviště a vyskytuje se v široké škále lesních i lučních biotopů. Preferuje spíše vlhčí, humózní půdy. V ČR jedna z nejrozšířenějších orchidejí, i když místy je jen vzácný nebo chybí.
hlízovec Loeselův (<i>Liparis loeselii</i>)	§1	C1t, EN	V současnosti nezvěstný. Nalezen v r. 1998 na slatině louce, maxima dosáhl v roce 2006 (46 ex.). Naposledy byl nalezen v roce 2013. Jeho vymizení je dáváno především do souvislosti s vysycháním stanoviště zdejšího vápnitého slatiniště. Hlízovec patří k nejvzácnějším druhům české květeny. Světlo milný, krátkověký a konkurenčně velice slabý druh, velmi citlivý na změny stanovištních podmínek a závislý na stabilních hydrologických podmínkách. Nejvíce se mu daří v raných sukcesních stádiích s

² V seznamu chybí pažitka pobřežní (*Allium schoenoprasum*) (Prausová 2006, Rešlová 2016), která mohla mít v PP pravděpodobně druhotný původ.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			malým zápojem bylinného patra. V ČR se vyskytuje převážně v biotopu R2.1. Často roste přímo na bultech trsnatých ostřic (v této PP to bylo na bultech ostřice Davallový).
hrušeň polnička (<i>Pyrus pyraeaster</i>)		C4a, NT	Nalezen jediný stromek vysoký cca 8 m při pěšině podél severní hranice PP (50°16'8.5"N, 16°8'34.1"E). V ČR roste roztroušeně v teplejších oblastech od nížin do podhůří (zvláště jižní Morava a střední Čechy). K jejím původním biotopům patří především listnaté lesy nižších poloh (lužní lesy, dubohabřiny, doubravy), křovinaté lesostepní stráně či okraje lesů.
jablonoň lesní (<i>Malus cf. sylvestris</i>)		C3, DD	V roce 2025 při pěšině na severní hranici PP (50°16'7.5"N, 16°8'39.1"E) nalezen 1 exemplář, který pravděpodobně patřil tomuto taxonu. Jednalo se o dvoukmenný strom s průměry kmenů cca 15 a 25 cm. V ČR se vyskytuje roztroušeně po celém území po střední polohy. Její populace je silně narušena křížením s jabloní domácí (<i>Malus domestica</i>). Bývá součástí lužních lesů, dubohabřin, teplomilných doubrav, suťových lesů a křovinatých strání.
jilm habrolistý (<i>Ulmus minor</i>)		C4a, LC	V PP velmi vzácná dřevina. V roce 2025 nalezeno pouze 7 mladších stromů blízko sebe v dubohabřině v JV části PP (50°16'0.2"N, 16°8'33.1"E). Průměr kmene dvou stromů byl cca 20 cm, dalších pět bylo výrazně mladších a slabších. V ČR je rozšířen v nížinách a pahorkatinách. Jeho biotopem jsou zejména lužní lesy a dubohabřiny, lesní lemy a porosty křovin. Po epidemii grafiozy jsou starší exempláře vzácnosti.
koromáč olešníkový (<i>Silvaum silaus</i>)		C3, NT	V roce 2025 nezjištěn, poslední nález je z r. 2017 (Samková 2018). Koromáč roste na vápnitých slatiništích, aluviálních nížinných loukách a především na střídavě vlhkých bezkolencových loukách. V ČR se vyskytuje především v nížinách a pahorkatinách středních, východních a SZ Čech a jižní a střední Moravy.
kozlík dvoudomý (<i>Valeriana dioica</i>)		C4a, LC	Roste velmi hojně po většině luční enklávy mimo západní partie, které jsou porostlé hlavně vysokými ostřicemi. Široce rozšířený a poměrně hojný druh české květeny. Roste nejčastěji ve vegetaci vápnitých slatinišť, rašelinných luk, přechodových rašelinišť, vlhkých pcháčových a střídavě vlhkých bezkolencových luk a v mokřadních olšinách.
kozlík výběžkatý (<i>Valeriana excelsa</i>)		C4a, LC	Druh z PP uvádí Prausová 2006. Výskyt je stále možný, zejména v luzích ve východní části PP a v porostech při S okraji. Poměrně rozšířený druh středních a vyšších poloh, kde roste na březích potoků a řek a ve vysokobylinných nivách. Do nižších poloh je obvykle splavován.
lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	§3	C4a, LC	V PP roste jen vzácně. V roce 2025 nalezena jen ve dvou skupinách při pěšině v dubohabřině podél JV hranice PP. Celkový počet rostlin byl v řádu mnoha

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			desítek (100-150). Aktuální pozorování víceméně odpovídá starším údajům Rešlové z roku 2016. V ČR se vyskytuje roztroušeně téměř po celém území od nížin do hor. Jejím biotopem jsou zejména listnaté a smíšené lesy na čerstvě vlhkých a bohatších půdách. V horských oblastech se vyskytuje i na loukách, v nivách a na lesních světlinách.
okrotice bílá (<i>Cephalanthera damasonium</i>)	§3	C4a, NT	V roce 2025 nenalezena, výskyt stále možný. Poslední nález v PP je z roku 2006 (Prausová: „několik jedinců“ v dubohabřině). V ČR roztroušeně, místy i hojněji, v termofytiku a teplejším mezofytiku, ale v některých oblastech státu chybí nebo je jen velmi vzácná. Spíše stínomilný druh doubrav, květnatých bučin a hustších křovin.
oman vrboolistý (<i>Inula salicina</i>)		C4a, NT	V roce 2025 nenalezen, poslední nález je z roku 2004 (Kaplan 2005). Výskyt je možný zejména na JV hranici PP v okrajích lesa. V ČR roste hojně v teplých oblastech SZ, stř. a V Čech, na J, JV a V Moravě. Roste především na výslunných křovinatých stráních a v suchých trávnících, v teplomilnějších doubravách a na střídavě vlhkých loukách na půdách bohatých vápníkem.
orlíček obecný (<i>Aquilegia vulgaris</i>)		C3, NT	V roce 2025 zaznamenán jen na jediném místě v dubohabřině v J partiích PP (50°16'0.0"N, 16°8'32.3"E). V okruhu několika málo metrů bylo nalezeno cca 10 trsů (převážně kvetoucích). V ČR se vyskytuje od nížin až do hor po celém území, ale v rozsáhlejších oblastech chybí nebo se vyskytuje jen velmi vzácně. Vyskytuje se v široké škále biotopů. Optimum nachází v dubohabřinách a vápnomilných bučinách, kde roste především na světlinách, v lemech a dalších spíše jen polostinných místech. Častý je i v širokolistých suchých trávnících.
ostřice Davallova (<i>Carex davalliana</i>)	§3	C2t, EN	V roce 2025 byla velikost plochy jejího hojnějšího výskytu na slatinné louce cca 500-600 m ² . Plošné rozšíření se jeví v posledních cca 20 letech víceméně pořád stejné, ale zdá se, že dříve tu byla hojnější. V ČR se vyskytuje roztroušeně až vzácně v nížinách a pahorkatinách, ve vyšších polohách vzácně. V Čechách je mnohem častější než na Moravě. Jejím biotopem jsou slatinné a rašelinné louky a prameniště v místech s bázemi bohatším podložím nebo vývěry spodních vod.
ostřice dvouřadá (<i>Carex disticha</i>)		C4a, NT	V roce 2025 byla ostřice dvouřadá nalezena jen velmi řídce na luční enklávě v porostech s převahou dalších vysokých ostřic. V ČR patří k poměrně běžným druhům. Vyskytuje se roztroušeně od nížin po pahorkatiny (chybí ale na S a V Moravě) a je součástí řady společenstev – vegetace vysokých ostřic, vápnitých slatinišť, vlhkých pcháčovských luk a aluviálních luk nížinných řek.
ostřice nedošáchor (<i>Carex</i>)		C4a, NT	V roce 2025 nalezena jen na dvou místech v celkovém počtu cca 25 trsů (v mělké laguně mokřadní olšiny v

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
<i>pseudocyperus</i>)			JZ části PP a v zaplavených rákosinách podél přítoku v S části PP). Partie jejího potenciálního výskytu jsou kvůli zaplavení jen obtížně přístupné, tak je možné, že je ve skutečnosti v PP hojnější. V ČR se vyskytuje roztroušeně po většině území, s výjimkou horských a podhorských poloh. Nejčastější je v rybníčních oblastech a v nivách dolních toků řek. Roste na mezotrofních až eutrofních mokřadních stanovištích, jako jsou břehy a mělké okraje rybníků, slepých ramen a větších řek, mokřadní olšiny a vrbiny.
ostřice oddálená (<i>Carex distans</i>)		C3, NT	V roce 2025 nenalezena, výskyt stále pravděpodobný. Rešlová ji zaznamenala v roce 2016 „spíše vzácně, na slatinné louce a v ostřicových porostech.“ V ČR leží centrum jejího rozšíření na J a JV Moravě. Vzácnější je ve středních Čechách a v Polabí. Roste zejména na slatinných až zasolených vlhkých loukách a prameništích, často na těžkých jílovitých a bázemi bohatých půdách.
ostřice odchylná (<i>Carex appropinquata</i>)		C3, NT	V roce 2025 zaznamenána na jednom místě luční enklávy (50°16'2.7"N, 16°8'30.6"E), kde na přechodu vegetace vysokých ostřic a vápnitého slatině rostly na ploše cca 25 m ² nižší desítky trsů. Její trsy tu byly jen menšího vzrůstu, což je důsledkem pravidelného kosení plochy. V ČR se vyskytuje roztroušeně až vzácně na celém území s těžištěm ve středních polohách. Jejím biotopem jsou slatinné louky, olšiny a minerotrofní rašeliniště. Je schopná tolerovat sukcesní změny slatinných luk a přežívá v bohatých populacích i v olšinách.
ostřice pobřežní (<i>Carex riparia</i>)		C4a, NT	Roste roztroušeně, lokálně i velmi hojně v mokřadních olšinách i na luční enklávě (zde v západních partiích louky). Pokud je sterilní (což je časté zvláště v olšinách), může být snadno zaměněna s převažující ostřicí kalužní (<i>Carex acutiformis</i>). V ČR se tato ostřice vyskytuje roztroušeně, místy i poměrně hojně v teplejších oblastech nížin a pahorkatin. Roste v různých mokřadech, v aluviálních loukách a mokřadních olšinách.
ostřice přiblá (<i>Carex diandra</i>)		C2t, EN	V roce 2025 nenalezena, nicméně pokud došlo k poklesu její početnosti a zvláště pokud byla sterilní, mohla snadno uniknout pozornosti. Rešlová ji v roce 2016 uvádí z jižní poloviny louky (bez kvantifikace) a vzácněji i v mokřadních olšinách mezi loukou a rybníkem. Prausová v r. 2006 ji popisuje jako dominantní na přechodu vegetace vysokých ostřic a slatinné vegetace. V ČR se jedná o typický taxon rašelinných luk, přechodových rašelinišť a rašelinných litorálů rybníků. Mnoho jejích historických lokalit již zaniklo, relativně hojná je stále v oblasti Vysočiny a v jižních Čechách.
ostřice rusá (<i>Carex flava</i>)		C4a, NT	Roste hojně po většině luční enklávy, mimo jižní cca třetinu a západní okraje, kde převládají vysoké ostřice.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			Početnost lze odhadnout v řádu vyšších stovek trsů. Na ploše vápnitého slatiniště je jednou z dominant. ČR je ostřice rusá nejčastější v pahorkatinách a podhorských oblastech. V horských oblastech se vyskytuje jen ojediněle a v současnosti je vzácná i v nížinách. Roste především na vápnatých slatiništích, na rašelinných loukách a též v mokřadních olšinách.
ostřice vyvýšená (<i>Carex elata</i>)		C2t, VU	Těžiště výskytu má v mokřadních olšinách, především mezi loukou a rybníkem a jižně od louky (zde velmi lokálně až dominuje). Roztroušeně roste i v mokřadních olšinách v severních partiích PP a na luční enklávě. Celkovou početnost na území PP lze odhadnout v řádu minimálně vyšších stovek trsů. Druh se v ČR vyskytuje velmi nerovnoměrně. V některých oblastech je doposud hojný (v J a JZ Čechách a v Polabí), jinde se vyskytuje roztroušeně (V Čechy) nebo je jen vzácný (na Moravě). Obývá litorály nepříliš eutrofních vodních nádrží, slatinné mokřady a mokřadní olšiny.
prstnatec májový (<i>Dactylorhiza majalis</i>)	§3	C3, NT	V roce 2025 nalezeno 42 kvetoucích jedinců. Výskyt druhu je soustředěn do SV partií louky. Aktuální velikost populace lze odhadnout v řádu mnoha desítek jedinců (počet dalších sterilních rostlin může být až násobkem kvetoucích). Počet kvetoucích jedinců může v jednotlivých letech výrazně kolísat. V rámci ČR jde o jeden z nejhojnějších druhů čeledi vstavačovitých. Vyskytuje se po celém území vzácně až roztroušeně, místy i poměrně hojně, od nížin do hor. Těžiště rozšíření má ve středních polohách. V minulosti se jednalo o jednu z nejrozšířenějších rostlin kosených vlhkých luk různého charakteru.
prstnatec plet'ový (<i>Dactylorhiza incarnata</i>)	§2	C1b, EN	V roce 2025 bylo převážně v ploše vápnitého slatiniště nalezeno nejméně 155 kvetoucích jedinců (některé mohly patřit i kříženci <i>Dactylorhiza ×aschersoniana</i>). Plocha hojnějšího výskytu měla cca 500 m ² . V roce 2024 nalezeno pouhých 8 kvetoucích a dalších 40 sterilních rostlin. Počet kvetoucích jedinců může v jednotlivých letech výrazně kolísat. V ČR roste roztroušeně až vzácně v nížinách až středních polohách J Moravy, ve stř. až V Polabí a na Českolipsku, ojediněle i jinde. Je to světlo milný druh rostoucí především na vápnatých slatiništích a střídavě vlhkých bezkolencových loukách. Vyžaduje vyšší hladinu podzemní vody a neutrální či zásadité půdy.
prvosienka jarní (<i>Primula veris</i>)		C4a, LC	V PP roste jen velice vzácně v dubohabřině, hlavně v JV okrajích lesa. Nalézány byly jen sporadické jednotlivé trsy. V ČR hojný druh, především v některých částech termofytika a mezofytika. Biotopem jsou sušší a světlejší listnaté lesy (především dubohabřiny a teplomilné doubravy), jejich lemy a teplomilné trávníky. Vyhledává především vápenaté, mírně suché půdy bohatší na živiny.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
rozrazil štítkovitý (<i>Veronica scutellata</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nalezen v JV části luční enklávy (50°16'1.3"N, 16°8'31.3"E). Rostl tu na mikroplošce v počtu desítek lodyh. Tento rozrazil roste v ČR roztroušeně až vzácně od nížin do podhůří s optimem ve středních polohách. Častější je v rybníčních oblastech nebo v oblastech s hojným výskytem mokřadů. Nejčastěji se vyskytuje na březích rybníků a jiných stojatých vod, v ostricových porostech a na slatinných a rašelinných loukách.
rožec hajní (<i>Cerastium lucorum</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nenalezen, recentní výskyt je stále možný. Předěšlé nálezy Prausová 2006 a Rešlová 2016. V ČR se vyskytuje roztroušeně v teplejších částech Čech a Moravy. Roste především v zapojené vegetaci lužních lesů, stinných křovin, stinných lesních lemů nebo ve stinných okrajích lesních cest.
řeřišnice bahenní (<i>Cardamine dentata</i>)		C3, NT	V roce 2025 nenalezena, nicméně výskyt, zejména v mokřadních olšinách, je možný. Prausová ji v roce 2006 udává z louky a mokřadních olšin mezi loukou a rybníkem. Poslední záznam druhu na lokalitě je z roku 2010 (Kučera, NDOP). V ČR se vyskytuje zejména v teplejších oblastech stř. a V Čech a na J a stř. Moravě. Roste v litorální bažinaté vegetaci podél stojatých vod, v olšinách a lužních lesích. Je velmi citlivá na odvodnění či přirozené vysušení stanoviště.
suchopýr širolistý (<i>Eriophorum latifolium</i>)		C2t, EN	V roce 2025 nalezen jen zcela ojediněle, v počtu pouhých 3 plodných stébel v ploše vápnitého slatiniště. Na lokalitě prodělal v posledních letech zřejmě pokles. Historicky se suchopýr širolistý vyskytoval roztroušeně, místy i hojněji téměř po celém území státu, zejména v regionech s podložím bohatším na bazické sloučeniny. Jeho biotopem jsou zejména vápnatá slatiniště a další vlhkomilné luční a mokřadní biotopy. V průběhu 20. století značně ustoupil.
svízel prodloužený (<i>Galium elongatum</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nezaznamenán (nerozlišován od <i>G. palustre</i> agg.), výskyt je ale velmi pravděpodobný. Nálezy druhu v PP Prausová 2006 a Rešlová 2016. Jedná se o typický druh mokřadních olšin, rákosiny, vegetace vysokých ostric a dalších mokřadních biotopů.
svízel severní (<i>Galium boreale</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nenalezen, výskyt je však stále možný. Poslední nález druhu v PP Prausová 2006. V ČR se vyskytuje hojně až roztroušeně s těžištěm výskytu v termofytiku a mezofytiku. Roste na slatinných, vlhkých, střídavě vlhkých a mezofilních loukách, ale i v širokolistých suchých trávnících a v subalpínských trávnících v karech, vždy na živinami a minerálními látkami bohatých půdách.
upolín nejvyšší (<i>Trollius altissimus</i>)	§3	C3, VU	V roce 2025 nenalezen. Je ale možné, že při jen velmi vzácném výskytu a ve sterilním stavu unikl pozornosti. Naposledy jej zaznamenala Rešlová v roce

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			2016 v počtu pouhých 2 trsů (ve V cípu PP). Prausová v roce 2006 popisuje několik jedinců z jasanovo-olšového luhu. V ČR roste roztroušeně od nížin do hor (chybí v suchých polohách J Moravy). Vlhkomilnější druh, který roste na vlhkých loukách, v řídkých vlhkých listnatých lesích a na jejich okrajích, v horských křovinách, vysokostébelných nivách či na prameništích.
vachta trojlistá (<i>Menyanthes trifoliata</i>)	§3	C3, NT	Na území PP pravděpodobně vyhynula. Poslední záznam pochází z roku 2017 (Samková 2018). Prausová v r. 2006 udává velikost plochy s vachtou cca 100 m ² , Rešlová v r. 2016 už jen 30 m ² . Vachta tu rostla v rozvolněné vegetaci na rozhraní vysokých ostřic a vápnitého slatiniště. Jednalo se o jednu z posledních lokalit v Podorlické pahorkatině. Vachta je rostlina zrašelinělých okrajů rybníků a tůní, rašelinných luk, svahových pramenišť i údolních typů rašelinišť. Je světlomilná, ale dlouhodobě dokáže přežívat i v částečném zástínu. V ČR se dříve vyskytovala hojně ve všech oblastech s přítomností vhodných rašelinných a slatinných biotopů, zejména v S, Z, J Čechách a na Vysočině.
vemeník dvoulistý (<i>Platanthera bifolia</i>)	§3	C3, VU	Oba druhy z lokality v roce 2006 udává Prausová. Vemeníku dvoulistého zaznamenala „několik jedinců“ v dubohabřině, v. zelenavého jen 2 jedince. I tehdy se tedy jednalo o jen velmi vzácný výskyt. Recentní přítomnost vemeníků, zejména v. dvoulistého, který je v Podorlické pahorkatině relativně častý, je na lokalitě ale stále možná.
vemeník zelenavý (<i>Platanthera chlorantha</i>)	§3	C3, VU	
violka divotvárná (<i>Viola mirabilis</i>)		C4a, LC	V roce 2025 nalezena jen v kraji dubohabřiny na jihovýchodní hranici PP. Zde roste hojně na ploše 100-200 m ² (stovky trsů). V ČR se vyskytuje především v oblasti termofytika a přilehlém mezofytiku. Ve větších oblastech, kde není vhodné geologické podloží, chybí nebo je vzácná (např. S Morava). Jejím biotopem jsou listnaté lesy s humózními hlubokými půdami, převážně na bazických substrátech – teplomilné doubravy, dubohabřiny, suťové lesy a vápnomilné bučiny.
vrba pětimužná (<i>Salix pentandra</i>)		C4a, NT	Druh z PP udává Prausová v r. 2006 (z mokřadní olšiny mezi loukou a rybníkem). Výskyt je stále možný (možná je záměna s vrbou křehkou). Tato vrba roste v aluviích chladnějších oblastí v mokřadních olšinách a na rašelinných loukách. V ČR hlavně ve středních až horských oblastech S, V a J Čech, na Vysočině a na S Moravě.
vrbovka bahenní (<i>Epilobium cf. palustre</i>)		C4a, NT	V roce 2025 nalezena jen ojediněle ve vegetaci vápnitého slatiniště. V roce 2006 ji Prausová udává ze slatinné louky i mokřadních olšin mezi loukou a rybníkem. V ČR se vyskytuje roztroušeně, místy i hojně, s těžištěm ve středních a vyšších polohách. V nížinách

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			je mnohem vzácnější a místy chybí. Jejím biotopem jsou zejména slatinné a rašelinné louky, vlhké pcháčkové louky, přechodová rašeliniště a další otevřené mokřadní biotopy.
žluťucha lesklá (<i>Thalictrum lucidum</i>)		C3, NT	V roce 2025 nenalezena. Výskyt je ale stále možný, zejména v mokřadních olšinách či luzích, kde ve sterilním stavu může unikat pozornosti. Poslední záznam je z roku 2010 (Kučera, NDOP). V ČR se vyskytuje roztroušeně v nižších a středních polohách, nejčastěji v povodí větších vodních toků. Je to typický průvodce zachovalých aluviálních luk. Okrajově roste také v lužních lesích a jejich lemech a v pobřežních křovinách.

Vysvětlivky k tabulce:

kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.

§1 – kriticky ohrožený druh

§2 – silně ohrožený druh

§3 – ohrožený druh

stupeň ohrožení – kategorie ohrožení dle „Červeného seznamu ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny“ (Grulich 2017). Na prvním místě jsou tzv. národní kategorie ohrožení, na druhém mezinárodní kategorie podle IUCN.

C1t – kriticky ohrožený taxon, ustupující

C1b – kriticky ohrožený taxon, vzácný a ustupující

C2t – silně ohrožený taxon, ustupující

C3 – ohrožený druh

C4a – vzácnější druh, vyžadující pozornost

C4b – vzácnější taxon, nejasný případ

EN – ohrožený

VU – zranitelný

NT – druh téměř ohrožený

LC – málo dotčený

DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje

Živočichové

Pokud není uvedeno jinak, tak zdrojem informací je průzkum Laštovic 2026.

V přehledu jsou jen druhy, které mají (nebo mohou mít) těsnější vazbu k území PP. Z ptáků nejsou uvedeny druhy zaznamenané jen při přeletech nebo ojedinělých záletech a vodní druhy vázané primárně na vodní plochu rybníka Broumar. Z netopýrů chybí druhy silně synantropní. Uvedeny jsou jen druhy s recentním výskytem nebo u kterých se recentní výskyt stále dá předpokládat (nálezy po roce 2000).

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
OBRATLOVCI – savci			
netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>)	§1		V roce 2025 zaznamenán pomocí UZ detektoru při lovu nad korunami stromů (21. 9. 2025). Je možné, že využívá zdejší stromové dutiny také k úkrytu. Tento druh žije na celém území ČR, zejména v lesnatých podhorských a horských oblastech. V létě tvoří kolonie v dutinách stromů, méně i v lidských stavbách. V zimě vyhledává jeskyně, štoly a sklepy.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
netopýr nejmenší (<i>Pipistrellus pygmaeus</i>)	§2		V roce 2025 zaznamenán pomocí UZ detektoru při lovu nad korunami stromů (21. 9. 2025). Tento druh vyhledává úkryty ve štěrbinách stromů nebo nejrůznějších staveb. Jeho typickým biotopem jsou lužní a jiné listnaté lesy nebo městské parky. Hlavní složkou vhodného biotopu jsou vodní prvky (nádrže, rybníky, tůňe a další mokřadní biotopy).
netopýr rezavý (<i>Nyctalus noctula</i>)	§2		V roce 2025 pozorován ve větším množství při lovu nad korunami stromů (22.7.2025) a také zaznamenán pomocí UZ detektoru (21.9.2025). Je pravděpodobné, že v PP nejen nachází potravu, ale žije zde i v dutinách starých stromů. Typický štěrbinový druh, jehož nejdůležitějším typem úkrytů jsou stromové dutiny. Ve vhodných dutých stromech někdy i zimuje. Potravu loví nad loukami a pasekami, nad korunami stromů a také často nad vodou. V ČR hojný zejména v rybníkatých oblastech.
veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	§3	DD	V roce 2025 byly v PP nalezeny její pobytové znaky i samotné hnízdo v koruně stromu. V porostech kolem rybníka Broumar byla pozorována na vysokých stromech při hledání potravy. Veverka obývá lesy všech typů, větší parky, zahrady i hřbitovy. V posledních desetiletích došlo k razantnímu úbytku všech evropských populací. Mezi hlavní příčiny ohrožení patří pěstování monokultur (hlavně smrkových) a nedostatek stromů s dutinami, které využívá při rození mláďat a v zimním období.
OBRATLOVCI – ptáci			
ledňáček říční (<i>Alcedo atthis</i>)	§2	VU	V roce 2025 byl ledňáček zastižen vícekrát jak akusticky tak vizuálně v porostu vrb a olší mezi pevninou a ostrovy na rybníku Broumar a také v přítoku strouhy Neplatil v PP. Přímou v PP byly také zaznamenány pokusy o vytvoření zemní nory v kořenových vývrtech u strouhy Neplatil.
lejsek šedý (<i>Muscicapa striata</i>)	§3		Zaznamenán akusticky v roce 2025. Není vyloučeno, že může v okrajové části PP i hnízdit. V ČR se lejsek šedý vyskytuje od nížin a pahorkatin, kde je relativně hojnější, až po zhruba 750 m n. m., výše jen zcela vzácně. Jeho hnízdním prostředím jsou zahrady, parky, okraje lesů.
moták pochop (<i>Circus aeruginosus</i>)	§3	VU	V roce 2025 pozorován jen jednou při přeletu nad PP. Místo hnízdění nebylo dohledáno. Je však možné, že by se zde mohl v hustém rákosí pokusit vyhnízdit. Jeho hnízdním prostředím jsou rákosiny, mokřadní vegetace, louky, stále častěji ale i obilná pole nebo lesní paseky. V ČR v poslední dekádě mírně, ale setrvale ubývá (Šťastný et al. 2021), hlavně z důvodu nelegálních odstřelů a otrav.
strakapoud prostřední (<i>Dendrocopos medius</i>)	§3	VU	V roce 2025 zaznamenán v PP jen jednou. Není vyloučeno, že zde nebo někde kolem rybníka i hnízdl. Vzrostlé a přirozeně se rozpadající staré stromy (zvláště duby) jsou pro něj vhodné a nachází zde množství potravy.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
			V ČR se vyskytuje nepříliš hojně v nižších nadmořských výškách, nad cca 500 m n. m. už jen velmi řídké. Hnízdním prostředím jsou listnaté lesy v nížinách až pahorkatinách. Většinou jsou to lužní lesy nebo teplé doubravy, někdy i parky a zahrady.
žluva hajní (<i>Oriolus oriolus</i>)	§2		V roce 2025 v PP zaznamenána vícekrát akusticky i vizuálně ve vrších vysokých stromů v blízkosti rybníku Broumar a jeho přítoku Neplatil. Její hnízdění je pravděpodobné, nachází tu vhodné prostředí. V ČR hnízdí v nížinách a teplejších středních polohách po celém území. Lesní až lesostepní druh vázaný na listnaté, smíšené nebo borové lesy, hájky či skupinky stromů a keřů v otevřené krajině.
OBRATLOVCI – plazi			
ještěrka živorodá (<i>Zootoca vivipara</i>)	§2	NT	V roce 2025 zaznamenán 1 jedinec na luční enklávě (not. Gerža). Jediné další pozorování druhu je staré více jak 25 let (Vránová 1999). Zdejší populace bude početně jen malá, v řádu prvních desítek. V ČR se vyskytuje na většině území, převážně v nadmořských výškách nad 500 m. V nižších polohách je vázaná na větší lesní celky, vlhké louky či blízkost vodních ploch a mokřadů.
slepýš křehký (<i>Anguis fragilis</i>)	§2	NT	Zaznamenán vizuálně v úkrytu pod rozpadajícím se dřevem a rovněž byla nalezena jeho slepčka pod pasivní pastí. Zdejší populace bude početně zřejmě jen malá, v řádu prvních desítek. V ČR se vyskytuje plošně na většině území, běžně i ve vyšších horách. Vyskytuje se v lesích, křovinách i v otevřené krajině, často i v zahradách a na rumišťích. Nesnáší oblasti s rozsáhlými zemědělskými plochami.
užovka obojková (<i>Natrix natrix</i>)	§3	NT	V roce 2025 zaznamenán 1 subadultní jedinec na luční enklávě (not. Gerža). Jediné další pozorování druhu je staré více jak 25 let (Vránová 1999). Zdejší populace kolem rybníka Broumar zřejmě není příliš početná (v řádu prvních desítek?), ale nález mladšího jedince dokládá rozmnožování druhu na lokalitě. V ČR se vyskytuje od nížin do cca 800 m n. m. a zatím se jedná o dosti hojný druh plaza. Preferuje vlhčí prostředí v okolí vod, ale je dosti přizpůsobivá. Hlavní ohrožení představuje úbytek přirozené potravy, kterou jsou především obojživelníci.
OBRATLOVCI – obojživelníci			
kuňka obecná (<i>Bombina bombina</i>)	§2	EN	V roce 2025 chycen počátkem června 1 jedinec v jižní části louky (not. Gerža). V tu dobu se tu vyskytovaly menší plochy mělce zaplavené mokřadní vegetace. Později stanoviště vyschlo a rozmnožování se tu nepředpokládá. V roce 2014 zaznamenáno akusticky 5 kuněk v rákosinách v SZ části PP (Adamec, NDOP). Kuňka obecná se v ČR vyskytuje téměř plošně v nadmořské výšce 150-730 m n. m. Většinu roku tráví ve vodě. Typickými biotopy jsou mělké, vegetací hustě zarostlé stojaté vody na dobře osluněných místech. Obývá také periodické nádrže.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	§3	VU	V roce 2025 zaznamenán 1 dospělý jedinec v lesním porostu ve V partiích PP (not. Gerža). K rozmnožování na území PP zřejmě nedochází, maximálně při západních okrajích na kontaktu s rybníkem Broumar. V ČR je rozšířena takřka plošně až do nejvyšších horských poloh. Jedná se o přizpůsobivý druh, který proniká i do intravilánů obcí. Při rozmnožování preferuje větší vodní plochy, včetně velkých rybníků a údolních přehrad. Ačkoliv se v ČR stále vyskytuje plošně, její stavy v posledních desetiletích značně poklesly.
rosnička zelená (<i>Hyla arborea</i>)	§2	NT	V roce 2014 zaznamenán vizuálně 1 jedinec v SZ části PP (Adamec, NDOP). Pokud se tu rosničky stále vyskytují, tak jen ve velmi malém počtu. V ČR je rozšířena mozaikovitě do nadmořských výšek cca 550 m. Upřednostňuje osluněná stanoviště v blízkosti drobných až středně velkých nádrží s přiléhajícími loukami. Pro rozmnožování vyhledává osluněná místa s hloubkou vody 10-30 cm a hladinou s plovoucí vegetací, ale i zcela bez vegetace. Důležitá je i přítomnost pobřežní vegetace. V ČR došlo za posledních cca 50 let k zásadnímu zmenšení populace.
skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)		VU	V roce 2025 nalezení celkem 3 jedinci. Rozmnožování na území PP je doloženo nálezem 20 snůšek v JZ okraji PP v souvisle zaplavené mokřadní olšině (Pavel, NDOP). V ČR patří skokan hnědý mezi nejběžnější žáby. Jeho výskyt má víceméně plošný charakter od nížin do hor. Vzácnější je v teplejších a suchých oblastech a v oblastech více odlesněných. Je nenáročný na charakter svého stanoviště i na typ vodních nádrží využívaných k rozmnožování.
skokan skřehotavý (<i>Pelophylax ridibundus</i>)	§1	NT	Pavel v roce 2022 (NDOP) zaznamenal tohoto skokana „hojně“ v JZ okraji PP na kontaktu s rybníkem. V rybníce se tento skokan zcela jistě i rozmnožuje. V ČR tento skokan žije pouze v nížinách a teplých oblastech do cca 300 m n. m. Obývá širokou škálu biotopů, často se vyskytuje ve velkých rybnících, řekách, kanálech a jezerech. Ze všech našich obojživelníků je nejvíce odolný tlaku rybí obsádky.
BEZOBRATLÍ – pavouci			
křížák lesklý (<i>Singa nitidula</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
pavučenka bažinná (<i>Erigonella ignobilis</i>)		VU	Uvádí Čapek 2018.
pavučenka mokřadní (<i>Gongylidiellum vivum</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
pavučenka		VU	Uvádí Čapek 2018.

druh	kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
tečkovaná (<i>Lophomma punctatum</i>)			
pavučenka tlustonohá (<i>Dicymbium tibiale</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
plachetnatka bahenní (<i>Centromerus semiater</i>)		EN	Uvádí Čapek 2018. Jeden z velmi mála recentních nálezů v ČR.
plachetnatka bažinná (<i>Taranucnus setosus</i>)		EN	Uvádí Čapek 2018. Jeden z velmi mála recentních nálezů v ČR.
příčnatka bažinná (<i>Antistea elegans</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
skávkavka bažinná (<i>Attulus caricis</i>)		VU	Uvádí Čapek 2018.
slídák bahenní (<i>Pirata tenuitarsis</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
slídák levhartí (<i>Arctosa leopardus</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
slídák potápivý (<i>Pirata piscatorius</i>)		VU	Uvádí Čapek 2018.
slídák tečkovaný (<i>Hygrolycosa rubrofasciata</i>)		EN	Uvádí Čapek 2018.
slídák štětinatý (<i>Trochosa spinipalpis</i>)		NT	Uvádí Čapek 2018.
DALŠÍ BEZOBRATLÍ			
levotočka bažinná (<i>Aplexa hypnorum</i>)		VU	Uvádí Míkovcová 2009. Druh převážně velmi mělkých vod, periodických tůní a bahnitých stanovišť.
saranče mokřadní (<i>Stethophyma grossum</i>)		NT	Uvádí Číp 2019 (NDOP). Vlhkomilný druh, striktně vázaný na mokřady (vlhké louky v nivách řek, slatiniště, podmáčená okolí rybníků a tůní, břehy lučních potoků a příkopů). Citlivý na změny ve vodním režimu, stejně jako na změny v hospodaření.
vrkoč útlý (<i>Vertigo angustior</i>)		VU	Uvádí Míkovcová 2009. Velmi malý plž, který obývá zejména více otevřené bazické vlhké údolní louky, mokřadní biotopy a pěnovecová luční prameniště. Mezi nejvýznamnější negativní faktory patří zejména změna vodního režimu, trofie a následně vážnější změny vegetace.

Vysvětlivky k tabulce:

kategorie podle vyhl. č. 395/1992 Sb.

§1 – kriticky ohrožený druh

§2 – silně ohrožený druh

§3 – ohrožený druh

stupeň ohrožení – kategorie ohrožení dle „Červeného seznamu ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí“ (Hejda et al. 2017) a dle „Červeného seznamu ohrožených druhů České republiky. Obratlovci“ (Chobot et Němec 2017).

EN – ohrožený

VU – zranitelný

NT – druh téměř ohrožený

DD – taxon, o němž jsou nedostatečné údaje

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Žádné významnější abiotické disturbanční činitele nejsou v současnosti zřejmé a ani z minulosti nejsou známy. Vysušování mokřadních ekosystémů související především s poklesy hladiny vody v rybníce Broumar je popsáno v kapitole 2.2, část e.

b) biotické disturbanční činitele

Žádné výraznější biotické disturbanční činitele nejsou v současnosti zřejmé, ani z minulosti nejsou známy. Na území PP je patrné napadení jasanů ztepilých houbovým patogenem voskovičkou jasanovou (*Hymenoscyphus pseudoalbidus*). Ve zdejších porostech má jasan ale jen velmi malé zastoupení. V mokřadních olšinách chybí, ve vlhké dubohabřině je jen velmi slabou příměsí a pouze na velmi malé ploše na východním konci PP převládá (porost 206Cc7). Zde nese většina jasanů známky napadení a lze očekávat, že v krátké době uhynou. Usychající nebo již padlé jasany v jiných částech PP by měly být naopak ponechány na místě k přirozenému rozpadu³. Tyto stromy jsou žádoucím obohacením prostředí o mrtvé dřevo, na které je vázána celá řada dalších organismů.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

ZCHÚ bylo vyhlášeno poprvé již 5. 7. 1984, dle tehdejší legislativy v kategorii chráněný přírodní výtvor. Jeho výměra byla ale výrazně menší než má současná PP a sice cca 1,7 ha. Z dostupných podkladů v rezervační knize vyplývá, že původním záměrem státní ochrany přírody bylo vyhlášení ZCHÚ ve větším rozsahu, než jaký byl nakonec realizován. Paradoxní je, že ZCHÚ bylo vyhlášeno na parcele ležící zcela mimo nejceněnější partie dochované slatinné louky (na tehdejší parcele č. 620/7, k. ú. Semechnice). V době prvního vyhlášení probíhalo na rybníku Broumar intenzivní rybníční hospodaření (to probíhá dosud) a louky mezi rybníkem Broumar a Semechnickým rybníkem byly využívány Jednotným zemědělským družstvem 1. Máj se sídlem v Trnově. V letech 1981 – 1982 byly tyto louky zahrnuty do plánu odvodnění systematickou drenáží v rámci Trnovské kotliny. Slatinná společenstva na východním břehu Broumaru však byla v té době již dlouhodobě ladem a podléhala sukcesi.

Realizace odvodnění zemědělských pozemků obhospodařovaných zemědělským družstvem v Trnově proběhla v letech 1986 – 1987. Dalším ohrožením lokality se stalo rozsáhlé odbahnění rybníka Broumar, které bylo realizováno na podzim roku 1989. K realizaci tohoto opatření byla Státnímu rybářství, odštěpnému závodu v Litomyšli, vydána výjimka ze zákona č. 40/56 Sb., a to až po přepracování předloženého projektu podle požadavků státní ochrany přírody. Na základě těchto požadavků bylo upuštěno od uložení trvalé i dočasné deponie vytěženého sedimentu na plochu přírodní památky a při její hranici, dále byl vyloučen pohyb těžební techniky v ploše přírodní památky a hranice odbahnění byla stanovena vnějším okrajem olšiny přecházející v otevřenou vodní plochu. ZCHÚ tedy nebylo odbahněním rybníka Broumar dotčeno. Kolem rybníka mimo ZCHÚ byly vytvořeny valy z

3 Budou samozřejmě zohledňována bezpečnost rizika a asanovány budou stromy padlé do prostorů, kde nemohou zůstat ležet.

vytěženého sedimentu, část sedimentu byla uložena ve formě ostrůvků přímo v ploše rybníka.

Chráněný přírodní výtvor Broumarské slatiny byl v roce 1992 podle nového zákona o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. převeden do kategorie přírodní památka. Od vyhlášení ZCHÚ na lokalitě dlouhodobě neprobíhal žádný management (kosení, vyřezávání dřevin) a dochovaná slatinná louka značně zarostla rákosem a náletovými dřevinami. V roce 1998 byl v lokalitě nalezen kriticky ohrožený hlízovec Loeselův (*Liparis loeselii*) (Kučera 1999). Nález tohoto mimořádně vzácného druhu podnítil realizaci prvního významného asanačního zásahu, tj. vyřezání náletových dřevin. V roce 2001 proběhlo vyřezávání výmladků po předchozím zásahu a v roce 2003 byl zásah opět opakován, tentokrát i s aplikací herbicidu. Od roku 2004 bylo na lokalitě zahájeno pravidelné kosení na základě managementu stanoveného AOPK ČR (pravidelné kosení slatinné vegetace 1 x ročně, ploch s hojným rákosem 2 x ročně, úklid hmoty na okraj lokality). Na jednání KÚ Královéhradeckého kraje, Městského úřadu Opočno a AOPK ČR bylo dne 12. 9. 2005 dohodnuto rozšíření a nové vyhlášení ZCHÚ. K tomu došlo 6. 11. 2009, přičemž rozloha nově vyhlášené PP činí stávajících cca 10,2 ha.

Provedené zásahy a obnova pravidelného managementu lokality měly na hlízovec Loeselův pozitivní efekt a po nálezech jen nižších jednotek jedinců se zdejší populace rozrostla až na 46 jedinců v roce 2006. Bohužel v následujících letech se populace postupně zmenšovala až do úplného vymizení. Poslední pozorování bylo v roce 2013. Vymizení hlízovce Loeselova vyvolalo v roce 2014 vícestranné jednání ohledně stavu a dalšího managementu lokality (jednání se účastnili zástupci KÚ, Správy Kolowratského rybářství, Univerzity Hradec Králové, Města Opočno a AOPK ČR). Bylo konstatováno, že lokalita se postupně vysušuje, hladina vody se snižuje i v průběhu vegetační sezóny a to je pravděpodobně důvodem vymizení hlízovce (negativní trendy probíhají i u dalších vzácných druhů). Pro obnovu optimálních podmínek pro populaci hlízovce se dohodla realizace komplexu několika opatření. V roce 2015 pak bylo provedeno první z nich – vyřezání mokřadních olšin kolem bezlesé enklávy od jihu a od západu. Vyřezána byla plocha přibližně

Letecký snímek (zdroj: mapy.cz) zachycující luční enklávu krátce po vykácení olšin při západních a jižních okrajích (světlé plochy) v roce 2015. Původní loučka je zelená (s čerstvě pokosenou plochou uprostřed). Patrné jsou rýhy po technice použité při vytahování dřeva.

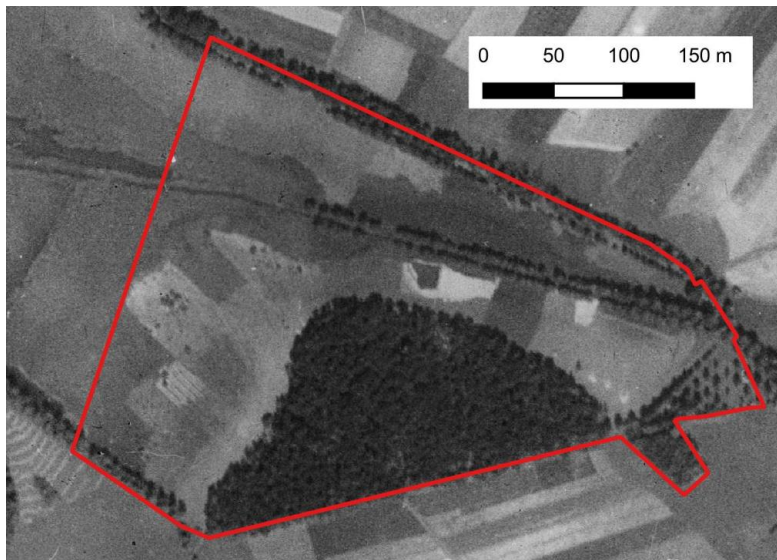
občas narušovat drn a vytvářet plochy holého substrátu. Na lokalitě i nadále probíhá pravidelné kosení.

2500 m², čímž se plocha bezlesí zdvojnásobila na stávajících cca 0,58 ha. Při tomto zásahu se vytvořila v celé ploše hustá síť vyjetých kolejí po traktorech a další technice, čímž se vytvořila mozaika plošek s různým stupněm zamokření. Zamokřené linie vyjetých kolejí jsou dobře patrné dodnes. Bohužel zůstalo pouze u tohoto opatření a další dvě opatření dohodnutá v roce 2014 dosud realizována nebyla. Jedním z nich bylo zabezpečení přívodu vody na luční enklávu s využitím vody z potoka Neplatil (z přítoku do rybníka). Druhým bylo obnažení částí terénu – vytvoření obnažených plošek půdního povrchu, kde byl měl hlízovec lepší podmínky k růstu a nebyl by pod silným konkurenčním tlakem další vegetace. Pro dlouhodobé setrvání populací hlízovce na „lučních“ lokalitách totiž samotné kosení nestačí. Je třeba

b) lesní hospodářství

Velkou většinu chráněného území tvoří v současnosti porosty dřevin. Většina z nich vznikla spontánně až během 2. poloviny 20. století na ladem ležící slatinných loukách a dalších mokřadech. Velká většina porostů se nachází na nelesních pozemcích. Z hlediska lesního hospodaření nemají de facto žádný význam, neboť jde o porosty na silně podmačených až zaplavených stanovištích, která jsou pro standardní lesnické hospodaření nevyužitelné. Z hlediska ochrany přírody jsou však tyto porosty na extrémním stanovišti velice cenné a předpokládá se, že i nadále budou ponechány spontánnímu vývoji.

Jen menší část porostů se nachází na lesních pozemcích a je zařazeno do LHO Dobruška. Dle JPRL (dle LHO platných k 31. 12. 2025) se jedná o porost 206Cb13/4 s poměrně kvalitní vzrostlou dubohabřinou, porost 206Cc7 tvořený hlavně jasanem a porost 206Cc8 tvořený hlavně topoly. Jak je patrné na leteckém snímku území z 50. let 20. století, tak v místech porostu 206Cc8 se tehdy nacházel pravděpodobně sad, v místech porostu 206Cc7 byly zapojené dřeviny (nikoliv však vzrostlejší stromy) a na ploše porostu 206Cb13/4 byl zřejmě

Území PP na leteckém snímku z 50. let 20. století (zdroj: cenia.cz).

vzrostlejší les. Jediná plocha porostu 206Cb13/4 je jako les obhospodařována zřejmě kontinuálně, neboť jako les je zakreslena i na mapě z 1. poloviny 19. století. Od vyhlášení ZCHÚ v lesních porostech neprobíhaly obnovní ani žádné jiné výraznější zásahy. Všechny však již víceméně dosahují mytného věku a plán péče navrhuje určité obnovní zásahy.

c) zemědělské hospodaření

Na historické mapě z 1. poloviny 19. století je vidět, že vodní plocha rybníka zasahovala i do velké části dnešní PP a zemědělské pozemky se nacházely jen na samém východním okraji (velkou část území PP tvořil ještě les). V následujícím období, zřejmě v kombinaci se zanášením rybníka od přítoku a snížením hladiny vody, se na území dnešní PP rozšířila mokřadní společenstva a převládaly plochy víceméně terestrického bezlesí. Na leteckém snímku z 50. let 20. století je dobře vidět jemnozrná mozaika různě obhospodařovaných zemědělských ploch a směrem k rybníku plochy litorální vegetace. Lze předpokládat, že s ohledem na zamokření stanoviště se tu jednalo o louky využívané ke sklizni píce, orná půda se tu asi nikde nevyskytovala. Ve východním cípu se nachází patrně sad.

Se zánikem drobného zemědělství v 2. polovině 20. století přestaly být zdejší louky obhospodařovány. Pro těžší mechanizaci byly nepřístupné a tak zůstaly zcela ladem a postupně zarostly téměř celé náletem dřevin. V 80. letech 20. století bylo území ohroženo plánovanými melioracemi, ale ty se mu vyhnuly. Odvodněny byly až louky výše směrem k Semečnickému rybníku (další informace v části a této kapitoly).

d) rybníkářství

Rybník Broumar je největší vodní plochou okresu Rychnov nad Kněžnou a v povodí řeky Dědiny. Jeho rozloha je 62,6 ha a celkový objem vody činí 684 tisíc m³. Založen byl již v 15. století (přesný rok vzniku není znám) jako součást rozsáhlé rybníční soustavy na opočenském panství rodu. Spolu s ním v této době vznikla v okolí Opočna celá soustava rybníků. Z původních devíti rybníků Opočenské rybníční soustavy se do dnešní doby dochovaly pouze

tři. Kromě Broumaru jsou to Semechnický rybník (19,9 ha) na potoce Neplatil a Podchlumský rybník (7,4 ha) na Ještětickém potoce. Broumar je napouštěn vodou z potoka Neplatil, který protéká územím PP od východu k západu. Rybník byl v minulosti o dost větší a velmi významně zasahoval i do území dnešní PP. V současnosti do PP zasahuje jen na jejím západním okraji, nicméně na její ekosystémy má zásadní vliv.

Rybník slouží především k chovu ryb, který tu probíhá intenzivní formou.⁴ V minulosti (v době prvního vyhlášení ZCHÚ) tu hospodařilo Státní rybářství odštěpný závod v Litomyšli, v současnosti to je Jan Kolowrat-Krakowský (Správa Kolowratského rybářství). Vlastníkem rybníka je město Opočno. Vypouštění rybníka za účelem výlovu ryb v posledních letech probíhá jednou za 2 roky (režim hospodaření se v minulosti občas lišil). V roce 1989 bylo na rybníce provedeno rozsáhlé odbahnění (další informace v části *a* této kapitoly). Při povodni v roce 1998 došlo opět k jeho silnému zanesení splaveninami. V roce 2023 proběhla rekonstrukce hlavní hráze, zahrnující úpravy bezpečnostního přelivu, výpustného zařízení a dalších součástí tak, aby odpovídaly současným bezpečnostním požadavkům.

Území PP na mapě II. vojenského mapování (1. polovina 19. století) (zdroj: www.mapy.cz).

e) vysychání mokřadních ekosystémů v PP a vliv rybníka Broumar

Předmětem ochrany PP jsou zejména mokřadní společenstva slatinných luk, vysokých ostřic a olšin. Jejich existence je závislá na vodním režimu, který je do značné míry určován manipulací s vodní hladinou na rybníku Broumar. Uvedená společenstva, včetně vzácných druhů v nich rostoucích, vyžadují vysoko položenou a co nejstabilnější hladinu podzemní vody, i když je samozřejmé její kolísání v souvislosti s úhrnem srážek v průběhu celého roku.

V letech, kdy na lokalitě vymizel hlízovec Loeselův, probíhala manipulace s vodní hladinou na rybníce přibližně následovně⁵: od poloviny března probíhalo napouštění rybníka na maximální hladinu nadržení, v průběhu sezóny klesala hladina v úrovni 15 – 25 cm vlivem výparu a vlivem využívání vody do sádek. Koncem září se začínal rybník vypouštět před výlovem. Trvale maximální hladinu nebylo možné na rybníce držet z důvodu silné eroze na postranní hrázi (pzn.: rekonstrukcí hráze v r. 2023 byl tento problém odstraněn). Změnou v posledních letech (myšleno k roku 2016) jsou sušší roky, kdy se nedá rybník dlouhodobě držet na vyšší hladině a dochází od začátku léta k jejímu poklesu, který dříve nebýval obvyklý.

Nejpravděpodobnější příčinou vymizení kriticky ohroženého hlízovce Loeselova je dlouhodobé vysušování jeho stanoviště (vápnitého slatiniště) pod únosnou mez. Tento druh vyžaduje celoroční vysokou vlhkost, přičemž optimální hladina podzemní vody je 0–20 cm pod úrovní substrátu (Prausová et Štěrba 2024). Nepříznivou změnu vodního režimu v posledních cca 20 letech dokládají i další jevy a trendy, ke kterým na lokalitě dochází. Na

4 Důležitou funkcí rybníka je i ochrana před povodněmi, dále slouží k rekreaci a v období sucha zlepšuje průtoky na Zlatém potoce.

5 Dle Ing. Kalendy ze Správy Kolowratského rybářství, jednání v roce 2014 a podle emailové komunikace z roku 2016 (převzato z předešlého plánu péče).

luční enklávě se rozšířily i mezofilnější trávy a došlo k ústupu či vymizení i některých dalších vzácných a typických druhů vápnitých slatinišť a dalších mokřadních biotopů (např. vachta trojlístá, ostřice Davallova, suchopýr širolistý...). Při monitoringu recentních lokalit hlízovce Loeselova v ČR a SR (Prausová et Šterba 2024) se vyznačovala tato lokalita jedněmi z nejnižších hodnot při měření různých parametrů půdní vody. Kolísání vlhkosti substrátu souviselo s manipulací s vodou na rybníce.

Vysychání lokality probíhá i v souvislosti s klimatickými výkyvy, kdy v suchých letech zůstává podzemní voda hlouběji pod půdním povrchem. Nedostatkem vlhkosti trpí zejména ty půdy, které mají nízkou maximální vodní kapilární kapacitu, tzn. že mají nízký potenciál zadržet dostatek vody. Právě lokality s tímto charakterem půd, které se nacházejí i v Broumarských slatinách, jsou nejnáchylnější k vysychání a ústupu hlízovce. V případě PP Broumarské slatiny je pak o to důležitější udržování odpovídající hladiny vody v rybníce. A na druhou stranu má nevhodná manipulace o to výraznější dopad na stanoviště hlízovce Loeselova a celý biotop vápnitého slatiniště.

Nevhodná manipulace s výškou hladiny vody na rybnících, která vyvolává pokles hladiny podzemní vody na stanovišti vápnitého slatiniště, má dopad i na další vlastnosti substrátu. Ten se provzdušňuje a ve zvýšené míře mineralizuje, což vede ke zvýšení trofie stanoviště. Důsledkem jsou změny ve složení a struktuře vegetace a zarůstání stanoviště konkurenčně zdatnějšími druhy. Toto proběhlo i na lokalitě Broumarské slatiny, kde opakované vypouštění rybníka na konci října a pomalé napouštění nebo ponechání bez vody až do pozdního jara způsobovalo výrazné snížení hladiny vody v navazující slatině louce.

V době vzniku tohoto plánu péče je zároveň připravován nový manipulační řád pro rybník Broumar. Z hlediska obnovy a zachování optimálních podmínek v této PP je klíčové, aby manipulační řád v maximálně možné míře respektoval potřeby zdejších vzácných druhů a nedocházelo tu k jejich dalšímu úbytku a degradaci mokřadních biotopů (doporučení pro manipulační řád jsou v kapitole 3.1.1, část b).

f) myslivost

PP je součástí honitby CZ5202110003 Trnov – Semechnice. Na území PP nejsou žádná myslivecká zařízení a negativní vliv myslivecké činnosti nebyl zaznamenán. Z hlediska ochrany území je žádoucí, aby se tu žádná myslivecká zařízení nevyskytla ani v budoucnu (k lovu či přikrmování). V určité míře se tu projevují zvýšené stavy spárkaté zvěře poškozováním přirozeného zmlazení v dubohabřině (porost 206Cb13/4). Zvěř je tu však často vyrušována kvůli poměrně frekventované pěšině a tak vliv zvěře není zas až tak výrazný.

g) rekreace a sport

PP se nachází nedaleko města Opočno a obce Semechnice a na okraji rybníka Broumar, na jehož jihozápadním břehu se nacházejí rekreační zařízení. Po téměř celém obvodu chráněného území (mimo západní hranici, kde navazuje rybník) vede jeden z okruhů Opočenské naučné stezky zřízené v roce 2007 (dle údaje na informačním panelu). Jedná se o nenáročný, cca 4,1 km dlouhý okruh kolem celého rybníka Broumar. Na území PP se nachází informační panel pojednávající o tomto chráněném území. Informace na panelu jsou však již velmi zastaralé a v mnoha případech vůbec neodpovídají současnému stavu území. Pěšina vedoucí krajem chráněného území je poměrně frekventovaná, ale vliv pěších návštěvníků na chráněné území je zanedbatelný. Díky silnému zamokření velké většiny lokality návštěvníci hlouběji do chráněného území takřka nepronikají.

Lokalita je atraktivní pro specifickou skupinu návštěvníků sestávající z botaniků, fotografů zaměřených na přírodní fenomény apod. Jejich lákadlem je zejména prstnatec pletčový, který je nejen velmi vzácným, ale také atraktivním druhem. V době jeho květu dochází na slatině louce k poměrně velkému sešlapu při hledání a fotografování těchto rostlin. V jejich okolí byla pozorována sešlapaná i protřhaná místa ve snaze o co nejlepší „úlovek“. Riziko tohoto počínání spočívá v tom, že v okolí kvetoucích prstnateců bývají i mladé semenáčky a další sterilní jedinci, kteří jsou při tomto počínání ničení.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

- LHP pro LHO Dobruška, 507823 (s platností 1. 1. 2026 – 31. 12. 2035)
- územní plán Semechnice (schválený 14. 2. 2018, dne 15. 12. 2025 schválena změna č. 1)
- manipulační řád pro rybník Broumar (aktuálně ve fázi přípravy)

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	26 Předhoří Orlických hor
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHO Dobruška, 507823
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	3,07*
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2026 – 31. 12. 2035
Organizace lesního hospodářství	Město Opočno

*Výměra LHC je součtem rozloh uvedených v hospodářské knize. Porost 206Bb13 je v PP zahrnut jen z části. Rozloha této části byla získána pomocí nástroje GIS.

V době vzniku tohoto plánu péče nebyly aktuální LHO platné od 1. 1. 2026 ještě dostupné. Poskytovatel dat (Nli) veřejně zpřístupňoval pouze podklady s platností 1. 1. 2016 – 31. 12. 2025. Veškeré informace, které se týkají lesů na lesních pozemcích, tak vycházejí z těchto již neaktuálních podkladů. Jedná se o označení JPRL a dřevinné skladby jednotlivých porostů (uváděné v mapových přílohách a v tabulce v příloze T1). Podle terénního šetření lze konstatovat, že dřevinná skladba udávaná v již neaktuálních LHO se od toho skutečného v některých případech výrazněji liší (výraznější rozdíly jsou v příloze T1 vždy popsány). Na návrhy zásahů a opatření v jednotlivých porostech a na rámcovou směrnici hospodaření v lesích nemá ale tato neaktualnost podkladů žádný vliv. Problém je však načasování plánu péče vůči platnosti LHO. Plán péče o ZCHÚ by měl být podkladem pro zpracování lesnické plánovací dokumentace a v mírném předstihu jí předcházet. To bohužel v tomto případě neplatí a plán péče bude vstupovat v platnost nedlouho po aktualizaci LHO Dobruška. Plán péče tak ztrácí podstatnou část svého smyslu.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 26 Předhoří Orlických hor				
Soubor lesních typů	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT*	Výměra (ha)	Podíl (%)
1G	Vrbová olšina	OL 6, VR 3, (<i>Salix alba</i> , <i>Salix fragilis</i>), TP 1, OS	0,03	1,0
1V	Vlhká habrová doubrava	DB 5, JS 2, JL 1, LP 1, HB 1, JV	1,69	55,2
2L	Potoční luh	DB 5, JS 3, JL 1, JV 1, OL	0,68	22,2
3L	Jasanová olšina	OL 7, JS 3, SM (TPČ, OS)	0,66	21,6
Celkem			3,07	100 %

*Přirozená skladba je podle publikace Plíva 1987.

Přehled výměr SLT vychází z poslední typologické mapy Nli (dostupné online).

Ačkoliv na ploše lesních pozemků je stanoviště SLT 1G zastoupeno jen minimálně, na ploše celé PP jde o dominantní stanoviště (více jak 50 % výměry PP).

Přílohy:

T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 - Mapa dílčích ploch a objektů
M5 - Lesnická mapa typologická
M6 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

Charakteristika rybníka Broumar (ID vodní nádrže dle DIBAVOD/HEIS ČR 102030306005) je uvedena v kapitole 2.2, část d). Jeho vodní plocha zasahuje do PP jen při západním okraji ZCHÚ. Na rybníku je provozován intenzivní chov ryb. Způsob chovu ryb nemá na chráněné fenomény v ZCHÚ výrazný vliv. Zásadním faktorem je však manipulace s vodní hladinou, která určuje hydrologické podmínky zdejších mokřadních stanovišť a vzácných druhů rostlin na ně vázaných.

Manipulace s vodní hladinou v rybníce Broumar je určena manipulačním řádem. Stále platný manipulační řád je již velmi zastaralý a neodpovídá současným poměrům a potřebám. V době vzniku plánu péče byl zároveň připravován nový manipulační řád. Původní záměr byl takový, že řád bude schválen do kolaudace nedávné rekonstrukce hlavní hráze, která proběhla v roce 2023. Hlavní zásady pro manipulaci s vodní hladinou rybníka Broumar ve vztahu k předmětům ochrany PP jsou předmětem kapitoly 3.1.1, část b).

Rybník Broumar je napájen potokem Neplatil (někdy označován jako Semechnický potok, ID toku dle DIBAVOD/HEIS ČR 104211000100), který napájí též Semechnický rybník ležící o cca 0,7 km výše nad ZCHÚ. Potok Neplatil protéká územím PP a ještě na jejím území ústí do rybníka Broumar (úsek dotčený ochranou je 1,48 – 1,89 řkm). Celková délka toku je 4,941 km a při výtoku z Broumaru záhy ústí do Zlatého potoka. Potok Neplatil je de facto uměle vytvořeným tokem, který je součástí rozsáhlejší Opočenské rybníční soustavy vybudované již na konci středověku.

Přílohy:

T1 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich
M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

2.4.3 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

Pro potřeby tohoto plánu péče bylo na území PP rozlišeno mimo pozemky PUPFL 6 dílčích ploch. Popis DP je zpracován ve formě tabulky v příloze T2.

Přílohy:

T2 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich
M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

Hodnocení stavu ekosystémů a rostlinných druhů je zpracováno podle průzkumu Gerža 2026.

A. ekosystémy

ekosystém:	slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Výskyt biotopu R2.1 na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj.	V roce 2025 byla při botanickém průzkumu plocha ekosystému určena na cca 0,15 ha, včetně plynulých přechodů do navazující vegetace. Biotop se tu však nevyskytuje ve své typické podobě a vykazuje přechod k biotopu T1.9

ekosystém:	slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
cca 0,15 ha (včetně plynulých přechodů do sousedních biotopů M1.7 a T1.5).	Střídavě vlhké bezkolencové louky. Po svém obvodu navíc plynule přechází do biotopu M1.7 Vegetace vysokých ostřic a podél východní hranice směrem k lesu do vegetace bližší biotopu T1.5 Vlhké pcháčkové louky. Kvůli velmi nevýrazným hranicím biotopu R2.1 je určení jeho plochy do značné míry zatíženo subjektivním hodnocením a je jen přibližné. V předchozím plánu péče v roce 2016 byla plocha „nejcennější slatinné části“ odhadnuta na „velice přibližně“ 1 000 m². Při mapování biotopů v roce 2009, které zajišťuje AOPK ČR, byla plocha biotopu R2.1 odhadnuta na cca 900 m². V kontextu výše uvedených informací lze považovat stav indikátoru za dobrý a setrvalý. Za zmínku stojí, že v r. 2009 byl biotop R2.1 hodnocen jako přechodný k M1.7, tudíž se jevil více zamokřený než v současnosti (o tom svědčí i řada dalších ukazatelů).	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
Při biotopovém pojetí ekosystému se bude porost vyznačovat stupněm degradace 0-1.	Degradace přírodních biotopů je hodnocena podle metodiky aktualizace biotopů (sensu Lustyk 2024) v 5 stupních: 0-1-2-3-W. Podle mapování biotopů v roce 2025 se stávající plocha biotopu vyznačuje degradací 1. Stav indikátoru je tak dobrý a jeví se setrvalý. Též při mapování biotopů v roce 2009 (AOPK ČR) byl hodnocen degradací 1. Z atributů degradace je aktuálně na ploše biotopu viditelná především přítomnost třtiny křovištní (<i>Calamagrosis epigejos</i>), která je ale zastoupena jen málo. Expanzním druhem tu byl též rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>), který v minulosti luční enklávu silně zarůstal. Jeho expanzi se podařilo výrazně potlačit obnovou pravidelného kosení od roku 2004 (v okolí biotopu R2.1 probíhá kosení 2 x ročně). V kontextu dlouhodobých změn je závažnější vysušení stanoviště, které však hodnocení degradace neovlivňuje (inklinace vápnního slatiniště k suššímu biotopu T1.9 není degradací v pravém slova smyslu). Tento aspekt vývoje biotopu a stanoviště postihují především další rostlinné indikátory.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
ostřice Davallova – jedna z dominant biotopu, vyšší stovky trsů	Ostřice Davallova je jedním z nejvýznamnějších druhů PP. Je významným diagnostickým druhem biotopu R2.1 a bývá jeho častou dominantou. V roce 2025 byla velikost plochy jejího hojnějšího výskytu cca 500-600 m². Na této ploše rostla roztroušeně v počtu mnoha desítek až nižších stovek trsů. Ačkoliv byla na této ploše poměrně hojná, nepatřila tu k dominantám. Ojedinelé trsy byly nalezeny i kolem této plochy hojnějšího výskytu. Plošné rozšíření ostřice Davallovy se jeví v posledních cca 20 letech víceméně pořád stejné, ale zdá se, že dříve byla ve vegetaci zastoupena hojněji. V minulém plánu péče z r. 2016 se k ní píše: „Druh je jednou z dominant slatinné louky. Roste zde na ploše nižších stovek m².“ Ještě o 10 let dříve (Prausová 2010) je slatinná část louky popsána tak, že má bultovitý charakter, který tvoří převážně tato ostřice. V roce 2006 tu byl biotop R2.1 zachycen třemi fytoocenologickými snímky, přičemž ve dvou s pokryvností ostřice Davallovy 25-50 %. Této pokryvnosti tu v současnosti nedosahuje.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
suchopýr širolistý – pravidelný výskyt spíše vyšších desítek	Stejně jako ostřice Davallova tak i suchopýr širolistý patří k významným diagnostickým druhům biotopu R2.1. V roce 2025 tu byl ale nalezen jen zcela ojedinelé, v počtu pouhých 3 plodných stébel. Suchopýr širolistý tu v	

ekosystém:	slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
fertilních lodyh	posledních dekádách nepatřil nikdy k hojným druhům, ale v poslední době prodělal ještě další pokles. Předchozí plán péče z r. 2016 udává 20 kvetoucích jedinců. Prausová (2010) jej v roce 2006 zachytila s nízkou pokryvností (r, +) ve třech fytoocenologických snímcích na různých místech louky jak ve vegetaci vápnitého slatiniště tak vysokých ostříc.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se
prstnatec plet'ový – pravidelný výskyt spíše vyšších desítek kvetoucích jedinců	V roce 2025 bylo na luční enklávě, převážně v biotopu R2.1, nalezeno nejméně 155 kvetoucích jedinců (někteří mohli patřit i kříženci <i>Dactylorhiza × aschersoniana</i>). Plocha hojnějšího výskytu měla cca 500 m ² a víceméně se překrývala s též hojnějším výskytem ostřice Davallovy. Zaznamenaný počet představuje dlouhodobé maximum. V roce 2024 bylo nalezeno pouhých 8 kvetoucích a dalších 40 sterilních rostlin (Gerža, 2024, NDOP). Prausová v roce 2006 uvádí cca 140 jedinců (z nichž mnoho byli kříženci), předchozí plán péče v roce 2016 zachytil pouze 3 kvetoucí jedince a dochází k závěru, že populace zaznamenala značný pokles. Fluktuace zjišťovaných počtů kvetoucích rostlin tu jsou v průběhu 20 let velmi vysoké a spíše odrážejí rozdíly v poměru kvetoucí a sterilní části populace než změny v celkové početnosti (viz rozdíl mezi roky 2024 a 2025). To, že je zdejší populace prstnatce plet'ového takto bohatá, je jedním z mála pozitivních zjištění aktuálního průzkumu. Po vymizení hlízovce se jedná o nejvzácnější druh lokality.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý, možná i zlepšující se
hlízovec Loeselův ⁶ – obnova populace, pravidelný výskyt alespoň jednotek kvetoucích jedinců	Hlízovec Loeselův patří k nejvzácnějším druhům české květeny. Současný výskyt byl potvrzen jen na 10 lokalitách, a to hlavně na Dokesku. V PP byl nalezen až v roce 1998 a jeho nález podnítil realizaci vůbec prvních managementových zásahů. Ty měly pozitivní efekt a po záznamech jen nižších jednotek rostlin se zdejší populace rozrostla až na 46 jedinců v roce 2006. Druh zde rostl výhradně v bultech ostřice Davallovy. Bohužel v následujících letech se populace postupně zmenšovala až do úplného vymizení. Poslední pozorování bylo v roce 2013. Jeho vymizení je dáváno především do souvislosti s nepříznivými hydrologickými podmínkami (především kvůli poklesům hladiny vody v rybníce Broumar) a vysušováním stanoviště biotopu R2.1. Stále existuje možnost, že jeho populace bude opět obnovena. Podmínkou je ale nastolení příznivějších hydrologických podmínek. Předchozí plán péče také navrhoval stržení drnu na menších plochách, kde by měl hlízovec příznivější podmínky pro růst a zároveň by došlo k oživení semenné banky. Hlízovec v rámci své životní strategie neustále obsazuje nová vhodná otevřená stanoviště a na zarůstajících stanovištích mizí. Pouhé kosení již zapojené vegetace zpravidla nestačí.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	porosty vysokých ostříc – biotop M1.7
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Výskyt biotopu M1.7 na ploše srovnatelné	V roce 2025 byla plocha biotopu určena na cca 0,39 ha. Jeho hranice k navazující nelesní vegetaci jsou plynulé a proto určení jeho rozlohy je jen

6 Podrobnější informace o ekologii druhu, historii výskytu v PP, managementu a dalším vlivům viz zpráva z botanického průzkumu Gerža 2026.

ekosystém:	porosty vysokých ostřic – biotop M1.7	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
jako v roce 2025, tj. cca 0,39 ha.	přibližné (viz popis výše u ekosystému slatinná, bezkolencová louka). Ústup biotopu M1.7 ve prospěch biotopu R2.1 nebo jiných z hlediska ochrany cennějších typů není považováno za negativní změnu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
Při biotopovém pojetí ekosystému se budou porosty vyznačovat stupněm degradace 0-1.	Degradace přírodních biotopů je hodnocena podle metodiky aktualizace biotopů (sensu Lustyk 2024) v 5 stupních: 0-1-2-3-W. Podle mapování biotopů v roce 2025 byly stávající porosty vysokých ostřic hodnoceny střední degradací (stupeň 2). Stav indikátoru cílového stavu je tedy (mírně) zhoršený, ale degradace v ploše biotopu není rovnoměrná. Některé jeho části jsou typické a velmi zachovalé. Místy je ale biotop méně vyhraněný a/nebo více degradovaný. Část plochy totiž vznikla relativně nedávno odstraněním olšových porostů (2015). Zejména v těchto místech hojněji roste i expanzní třtina křovištní a některé části spolu s vysokými ostřicemi tvoří ve velké míře i různé trávy (např. lipnice obecná, medyněk vlnatý). Též biotop M1.7 je stejně jako R2.1 v dlouhodobějším horizontu postižen poklesem zamokření.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý ?
ostřice přibíblá – pravidelný výskyt stovek lodyh (alespoň „roztroušený“ výskyt)	Ostřice přibíblá je vzácným a zároveň typickým druhem biotopu M1.7. PP Broumarské slatiny je její poslední lokalitou v Podorlické pahorkatině. V roce 2025 tu nalezena nebyla, ale předpokládá se, že tu stále roste. Pokud došlo k poklesu její početnosti a zvláště pokud byla sterilní, mohla snadno uniknout pozornosti. V předchozím plánu péče je v roce 2016 udávána z jižní poloviny luční enklávy (bez kvantifikace) a dále vzácněji i v mokřadních olšinách mezi loukou a rybníkem. Prausová ještě o 10 let dříve (2006) ji popisuje jako dominantní na přechodu vegetace vysokých ostřic a slatinné vegetace. Je možné, že ostřice přibíblá stejně jako některé další druhy z luční enklávy ustoupila v souvislosti se zhoršením hydrologických poměrů.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se
vachta trojlistá – obnova populace, pravidelný výskyt alespoň vyšších desítek lodyh, řádově jednotky metrů čtverečních	Je pravděpodobné, že vachta trojlistá na území PP vyhynula. Její poslední záznam pochází z roku 2017 (Samková 2018). Další relativně nedávné záznamy zachycují zmenšování plochy jejího výskytu. Prausová v roce 2006 udává velikost plochy, na které rostla, cca 100 m ² . O 10 let později to bylo už jen 30 m ² (viz předešlý plán péče). Vachta tu rostla v rozvolněné vegetaci na rozhraní porostů vysokých ostřic a vegetace vápnitého slatiniště, ve společnosti ostřice přibíblé. Jednalo se o jednu z posledních známých lokalit v Podorlické pahorkatině. Příčinou vymizení vachty je bezesporu zhoršení hydrologických podmínek a změny ve složení vegetace. Stále existuje možnost, že při nastolení příznivějších hydrologických podmínek se její populace obnoví.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý

ekosystém:	mokřadní olšiny – biotop L1
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Rozloha ekosystému	V roce 2025 byla plocha biotopu určena na cca 3,9 ha. Předchozí plán péče

ekosystém:	mokřadní olšiny – biotop L1		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 3,9 ha.	sice udává rozlohu mokřadních olšin 5,1 ha, ale jejich zakres je více generalizovaný (zahrnuje též potok Neplatil s linií staré topolové výsadby a část rákosin – biotop M1.7). Biotop zaujímá de facto celou plochu svého možného výskytu na území PP (vyjma luční enklávy) a jeho rozšíření je dlouhodobě stabilní. Lze očekávat velmi pozvolné šíření do rákosin u přítoku do rybníka (v DP 5).		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	
Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací 0-1 (jen velmi lokálně lze akceptovat až střední degradaci).	Degradace přírodních biotopů je hodnocena podle metodiky aktualizace biotopů (sensu Lustyk 2024) v 5 stupních: 0-1-2-3-W.		
	Podle mapování biotopů v roce 2025 se zdejší mokřadní olšiny vyznačují celkovou degradací ve stupni 1. Biotop je většinou prakticky bez známek degradace. Jen na méně podmáčených místech se hojněji vyskytuje invazní netýkavka malokvětá (<i>Impatiens parviflora</i>) a lokálně může být degradace až střední (2). Zdejší mokřadní olšiny představují spontánně vzniklé porosty na převážně silně zamokřených stanovištích a nejsou lesnicky obhospodařované. Zachování úplné bezzásahovosti je z hlediska ochrany ekosystému tím nejvhodnějším přístupem.		
	stav:	dobrý	
trend vývoje:	setrvalý		
Přítomnost významného množství dožívajících stromů a mrtvého dřeva.	Ponechávání jistého množství dřevin na dožití a přítomnost mrtvého dřeva je jednou z klíčových podmínek příznivého stavu lesního ekosystému, který je primárně určen k ochraně přírody. Množství mrtvého dřeva je hodnoceno především subjektivně. Pro hodnocení stavu „dobrý“ by mělo být ve zdejších mokřadních olšinách hodnoceno minimálně stupněm 1 a lokálně až 2 (podle metodiky aktualizace biotopů, Lustyk 2024), čemuž odpovídá i současný stav. Množství mrtvého dřeva se bude dále zvyšovat, neboť se stoupajícím věkem budou odumírat další a další stromy. Velká část porostů je stále relativně mladého věku. Ve větší míře budou odumírat také staré topoly, které pocházejí z výsadby (např. podél přítoku) a již nyní mají podíl na mrtvém dřevě v PP.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	zlepšující se	
ostřice vyvýšená – roztroušeně po většině plochy biotopu, lokálně až hojně, vyšší stovky trsů	Ostřice vyvýšená patří k významnějším a hojným druhům PP. Těžiště výskytu má v mokřadních olšinách, především mezi loukou a rybníkem a jižně od louky. Zde na menších plochách patří i k dominantním druhům podrostu. Roztroušeně roste ale i v mokřadních olšinách v severních partiích PP a na luční enklávě. Celkovou početnost na území PP lze odhadnout v řádu minimálně vyšších stovek trsů.		
	stav:	dobrý	
	trend vývoje:	setrvalý	

ekosystém:	jasanovo-olšový luh – biotop L2.2		
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům		
Rozloha ekosystému na ploše cca 0,8 ha, tj. veškerá plocha potenciálního výskytu v PP.	V roce 2025 byla plocha biotopu určena na cca 0,5 ha. Biotop se vyskytuje jen při východním okraji PP. Na části potenciálního výskytu biotopu se v současnosti nachází porost tvořený především starou topolovou výsadbou (biotop X9B, převážně plocha porostu 206Cc8). Celková plocha potenciálního výskytu jasanovo-olšového luhu v PP činí cca 0,8 ha. Plán péče navrhuje obnovu této topolové kultury a další vývoj plochy by měl směřovat		

ekosystém:	jasanovo-olšový luh – biotop L2.2	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
	ke vzniku biotopu L2.2.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací nejvýše ve stupni 2 (střední degradace).	Degradace přírodních biotopů je hodnocena podle metodiky aktualizace biotopů (sensu Lustyk 2024) v 5 stupních: 0-1-2-3-W. Podle mapování biotopů v roce 2025 byly porosty luhu (ve dvou samostatných segmentech) hodnoceny stupněm 2, což odpovídá cílovému stavu. Příčinami degradace jsou především napadení jasanů voskovičkou jasanovou, chudší bylinné patro nebo přítomnost invazní netýkavky malokvěté.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
Přítomnost významného množství dožívajících stromů a mrtvého dřeva.	Pro hodnocení stavu „dobrý“ by mělo být množství mrtvého dřeva v tomto ekosystému hodnoceno minimálně stupněm 1 (podle metodiky aktualizace biotopů, Lustyk 2024). V roce 2025 bylo v jednom ze segmentů biotopu hodnoceno stupněm 1 (spontánně vzniklý porost s převahou olše) a v druhém nebylo takřka žádné (jasanový porost asi z výsadby, dle JPRL 206Cc7). Lze očekávat, že množství mrtvého dřeva se v biotopu bude postupně zvyšovat. Olšový porost na nelesním pozemku by měl být ponechán zcela spontánnímu vývoji, zásahy v jasanovém porostu na lesním pozemku by se měly řídit rámcovou směrnicí podle kapitoly 3.1.1	
	stav:	(mírně) zhoršený
	trend vývoje:	zlepšující se

ekosystém:	vlhká dubohabřina – biotop L3.1	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Rozloha ekosystému na ploše srovnatelné jako v roce 2025, tj. cca 2,9 ha.	V roce 2025 byla plocha biotopu určena na cca 2,9 ha, což je zároveň celá plocha jeho potenciálního výskytu na území PP. Biotop se rozkládá v jedné souvislé ploše v JV partiích PP. Zaujímá celou plochu lesního pozemku zařazeného do porostu 206Cb13/4 a přilehlé okraje nelesních pozemků.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
Při biotopovém pojetí ekosystému se bude biotop vyznačovat degradací nejvýše ve stupni 2 (střední degradace).	Degradace přírodních biotopů je hodnocena podle metodiky aktualizace biotopů (sensu Lustyk 2024) v 5 stupních: 0-1-2-3-W. Podle mapování v roce 2025 se stávající porost vyznačuje degradací 2, což odpovídá stanovenému cílovému stavu. Projevy či příčinami degradace je především chudší a místy jen velmi sporadické bylinné patro, dále např. druhově ovlivněná a zjednodušená struktura stromového patra, absence mrtvého dřeva nebo mírná ruderalizace v okrajích porostu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
Přítomnost významného množství dožívajících stromů a mrtvého dřeva.	Množství mrtvého dřeva je hodnoceno především subjektivně. Pro hodnocení stavu „dobrý“ by mělo být množství mrtvého dřeva v tomto ekosystému hodnoceno minimálně stupněm 1 (podle metodiky aktualizace biotopů, Lustyk 2024). Přítomno by mělo být nejen ležící mrtvé dřevo, ale také statné stojící dřeviny v senescentním stádiu. Ponechávání jistého množství dřevin na dožití a přítomnost mrtvého dřeva je jednou z klíčových podmínek příznivého stavu lesního ekosystému, který je	

ekosystém:	vlhká dubohabřina – biotop L3.1	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
	primárně určen k ochraně přírody. Bohužel v dubohabřině se v současnosti ležící mrtvé dřevo vyskytuje jen minimálně a ani staré dřeviny v senescentním stádiu se tu nevyskytují. Plán péče stanovuje, že bude v porostní skupině 206Cb13/4 ponecháváno na dožití a k přirozenému rozpadu na místě nejméně 15 stromů na 1 ha, a to převážně nejsilnějších dimenzí dubů, případně jiných stromů (např. zřejmých doupných stromů) a dále budou platit jistá omezení pro provádění nahodilých těžeb. Množství mrtvé dřevní hmoty by tak mělo postupně narůstat. Plán péče doporučuje, aby odborně způsobilá osoba v této porostní skupině provedla výběr a označení dřevin určených k ponechání na místě do fyzického rozpadu (blíže rámcová směrnice v kapitole 3.1.1).	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Prioritním zájmem ochrany území je zachování (případně dosažení) příznivého stavu ekosystémů slatinné, bezkolencové louky, porostů vysokých ostřic, mokřadní olšiny, vlhké dubohabřiny a jasan-olšového luhu, přičemž z hlediska ochrany je v PP nejvýznamnější slatinná, bezkolencová louka a mokřadní olšiny.

Dále je prioritním zájmem ochrany území zajištění, případně obnova stabilních a dostatečně početných populací vzácných a ohrožených druhů rostlin vázaných především na ekosystém slatinné, bezkolencové louky – hlízatec Loeselův, ostřice Davalova, prstnatec plet'ový, suchopýr širolistý aj.

Na luční enklávě (DP 1) mají zásahy a opatření na podporu ekosystému slatinné, bezkolencové louky a vzácných druhů rostlin prioritu před zoologickou složkou území.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů ⁷
1	10 (32a) ⁸	1V Vlhká habrová doubrava 2L Potoční luh 3L Jasanová olšina
Cílový předmět ochrany		jasanovo-olšový luh – biotop L2.2 vlhká dubohabřina – biotop L3.1

⁷ V přehledu SLT není uvedena 1G Vrbová olšina a v Cílovém předmětu ochrany není ekosystém mokřadních olšin, neboť ty se v PP vyskytují takřka výhradně jen na nelesních pozemcích.

⁸ Dle platných LHO jsou porosty v PP zařazeny do kategorie lesa 10 – lesy hospodářské. Plán péče navrhuje změnu porostů na lesy zvláštního určení kategorie 32a (podle §8/2a zákona č. 289/1995 Sb. v platném znění).

Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (CDS)		
1V	DB 5, LP 2, HB 1, JL 1, JV 1		
2L	DB 5, (JL, JLV) 2, (JV, KL) 2, LP 1, OL		
3L	OL 8, (JV, KL, JL, DB) 2		
Poznámky k CDS:			
1) Uvedené zastoupení druhů dřevin CDS je jen orientační. Rozhodující je dynamika jejich přirozené obnovy, vitalita a působící přírodní i lidské vlivy.			
2) CDS je oproti té přirozené pro potřeby plánu péče pozměněná. Vyloučen je JS, který je aktuálně silně postižen nekrózou kvůli napadení houbovými patogeny a jeho přirozená obnova a pěstování se jeví jako neperspektivní. Nahrazen je zvýšením podílu JV, JL, KL a LP. Na nejvíce podmačených stanovištích v rámci SLT 3L (až 1 G) bude zastoupena zejména OL.			
Porostní typ A		Porostní typ B	
DUBOVÝ (smíšený s převahou DB)		listnatý (respektive smíšený) s převahou krátkověkých dřevin (v PP porosty s převahou TPX, JS a potenciálně i OL na stanovišti SLT 3L)	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
podroostní, maloplošně holosečný s výstavky		maloplošně holosečný s výstavky	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba
DB 130 – f ⁹	20-30	90 – f ¹⁰	20-30
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Prostorově, věkově a druhově heterogenní porosty tvořené dřevinami přirozené druhové skladby s převahou buď dubu letního nebo olše lepkavé (podle SLT). Porosty se stálým zastoupením dožívajících jedinců silných dimenzí zejména dubu a přítomností mrtvého dřeva v různém stupni rozkladu.			
Přeměna porostů tvořených zejména TPX nebo JS postiženém nekrózou na porosty tvořené dřevinami CDS.			
Způsob obnovy a obnovní postup, včetně doporučených technologií			
Mozaikovitě vkládané skupinovitě seče o velikosti do 0,4-0,5 ha bez přiřazování. Při přiřazování sečí oddělit zajištěnou kulturu od nově zakládané kulisou ponechaných dřevin PDS, alespoň z dřevin mladších etází.			
Ve smíšených porostech s různou dobou vhodného obmýtl (v PP typicky DB + LP, JS aj.) bude obnova zpravidla začínat probírkou (těžbou výběrným způsobem), která bude zaměřena na listnaté dřeviny s kratším obmýtl. V případě kultur s převahou TPX, JS nebo OL jednorázová těžba s ponecháním předem vybraných výstavků.			
V poslední fázi obnovy ponechávat část stromů z nejstarší etáže do fyzického rozpadu, v množství alespoň 15 ks/ha. Tyto dřeviny budou před zahájením obnovy vybrány předem ve spolupráci s OOP (podrobněji pod tabulkou rámcové směrnice). Jejich rozmístění nemusí být rovnoměrné a mohou to být i hloučky několika stromů. Jako výstavky ponechávat hlavně DB a stromy s viditelnými dutinami (jinak též doupné stromy).			
U kultur TPX je alternativně možné jejich ponechání na místě do fyzického rozpadu ¹¹ . Tato			

9 Číselná hodnota stanovuje možný začátek obnovy. Plán péče doporučuje, aby část dubů zůstala ponechána na dožití a do rozpadu na místě. U ostatních přímíšených dřevin (nejčastěji LP, dále HB a JS) je možné obmýtl už od 90. Ostatní dřeviny budou těženy přednostně v rámci probírek.

10 U tvrdých dřevin rostoucích v příměsi (zejména DB), se doporučuje doba obmýtl výrazně delší. Předpokládá se ale, že část zůstane na místě na dožití a do přirozeného rozpadu.

alternativa je vhodná zejména pro hůře přístupné partie a tam, kde by jejich těžbou vznikaly větší škody i v okolních porostech (jde o porost 206Bb13, blíže k situaci v příloze T3). V podúrovni starých topolů se tu vyskytuje roztroušeně olše a po rozpadu topolu lze očekávat její silnou přirozenou obnovu. Při těžbě částečně šetřit i dřeviny mladších etází a nárosty dřevin PDS. Rozsah a umístění úmyslné těžby provádět vždy po dohodě s OOP. Zachovávat souvislý porostní plášť při vnějších okrajích lesa.
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu Přirozená obnova má vždy přednost před obnovou umělou. Až v případech, kdy se přirozená obnova bude jevit jako nedostatečná, lze postupovat obnovou umělou. Umělá obnova se předpokládá především u DB a dále u jilmů. U dalších dřevin PDS (JS, HB, LP, OL, JV, KL) preference přirozené obnovy (náletu i výmladků). Při výsadbě smíšení dřevin jednotlivě nebo v malých skupinách. Podíl MZD → 100 %. Za MZD jsou pro potřeby plánu péče považovány zejména dřeviny zastoupené v PDS dle jednotlivých SLT (viz. kapitola 2.4.1). Za MZD lze dále považovat veškeré další původní druhy listnatých dřevin pocházející z přirozené obnovy. Nepřípustná je výsadba geograficky nepůvodních dřevin a jehličnanů (včetně modřínu opadavého, který je v zákoně č. 289/1995 Sb. zařazen mezi MZD).
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%) Dle orientační cílové druhové skladby podle jednotlivých SLT. Výsadba především DB, v malé míře i jilmů. U dalších dřevin preference náletu.
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů Ochrana výsadeb oplocením proti škodám zvěří. V případě jednotlivých dosadeb individuální ochrana (preference pletiva či dřevěných oplůtků před plastovou ochranou). Průběžná kontrola a oprava oplocení. Mechanická ochrana proti buření (vyžínání, výřez keřů). Odstraňování náletu geograficky nepůvodních dřevin a jehličnanů. Nepoužívat herbicidy. Jen invazní druhy lze potlačovat aplikací herbicidu (hybridní topoly, akát, dub červený aj.) a po dohodě s OOP. Při výchově porostů provádět pozitivní výběr dřevin PDS, zejména DB. Dále výběry druhové za účelem odstraňování geograficky a stanovištně nepůvodních druhů. Ve starších porostech uplatňovat kladný výběr kvalitních jedinců především v úrovni a nadúrovni. Do podúrovně nezasahovat. Cílem výchovy je podpora druhové diverzity a prostorové rozmanitosti porostů (víceletážové porosty).
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb <i>Nahodilá těžba</i> Při provádění nahodilých těžeb vždy zvážit možnost ponechání dřevní hmoty k zetlení na místě. Na území PP ani v jejím blízkém okolí (v dopadové vzdálenosti) se nenacházejí žádné veřejné komunikace, stavby, inženýrské sítě apod., které by byly ohroženy pádem stromu nebo jeho části v důsledku neprovedené nahodilé těžby. Nahodilou těžbu se doporučuje konzultovat s OOP. U dřevin vybraných k ponechání na dožití a rozpadu na místě (dřeviny vybrané před obnovou porostů ve spolupráci s OOP, min. 15 ks/ha) se nahodilá těžba neprovádí – zlomy, souše a vývraty se prioritně ponechávají na místě k přirozenému rozpadu. K tomu se ještě vztahují následující upřesnění: 1) Lze zpracovávat stromy a jejich části padlé na cesty (pěšina po obvodu PP), pozemky vně území PP a do vodního toku potoka Neplatil. Padlé dřevo však nebude z PP odstraňováno, ale bude přemístěno (přetaženo) do míst, kde může zůstat do rozkladu.

- 11 Staré a rozpadající se topoly jsou zpravidla biologicky velmi cenné, bez ohledu na to, že se jedná o nepůvodní dřeviny. Často se vyznačují velkým množstvím dutin a jsou významné pro řadu obratlovců i bezobratlých živočichů.

- 2) Z padlého dřeva určeného k ponechání lze zpracovat korunu a větve do tloušťky 10-15 cm.
- 3) V případě nutnosti nahodilé těžby dřeviny určené k ponechání bude toto konzultováno s OOP a pokácení takové dřeviny bude provedeno jen se souhlasem OOP.
- 4) U dřevin s vysokou biologickou hodnotou (nejstarší duby, odumírající staré topoly) v blízkosti pěšiny naučné stezky se budou prioritně provádět takové bezpečnostní zásahy, aby strom mohl zůstat na místě co nejdéle (ořezy suchých větví, snížení těžišť, ořez na stabilní torzo).

V případě potřeby větší (plošné) nahodilé těžby a těžby, kterou by vznikla významnější holina, se doporučuje konzultace s OOP.

Použití herbicidů a ostatních chemických prostředků ochrany lesa (biocidy) je možné jen po konzultaci s OOP (na území PP na základě výjimky OOP dle zákona č. 114/1992 Sb.). Možné je použití repelentů, lepů, feromonových náplní do lapačů.

Upřednostňovat technologie minimalizující škody na terénu a přirozené obnově. Úmyslnou těžbu provádět optimálně mimo vegetační sezónu a hnízdní období (od 1. 11. do 31. 3.) a za vhodných klimatických podmínek (sucho, zámraz). V případě nahodilé těžby jednotlivých dřevin je možné dřevo zpracovat ihned po těžbě v rámci celého roku. Neprovádět mechanickou přípravu půdy.

Poznámka

S ohledem na významnou rekreační funkci PP lze v porostech provádět pravidelnou údržbu pěšiny naučné stezky, která nemá větší dopad na kvalitu ekosystému. Pravidelně lze provádět vyřezávání náletu podél pěšiny do šířky 1-1,5 m po každé straně a odstraňovat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu.

Dřeviny ponechané na dožití a do fyzického rozpadu na místě – bližší specifikace a postup

Plán péče stanovuje, že v porostech budou při poslední fázi obnovy ponechávány dřeviny v množství alespoň 15 ks/ha. Jejich výběr se bude řídit následující pravidly:

1. Výběr dřevin určených k ponechání na dožití a do fyzického rozpadu na místě provede odborně způsobilá osoba určená OOP. Dřeviny budou vybrány v kooperaci s kompetentním zástupcem vlastníka lesních pozemků (např. odborný lesní hospodář). Vlastník též obdrží veškeré výstupy.
2. Výběr dřevin bude proveden systémově pro veškeré porostní skupiny na území celé PP, ještě před zahájením obnovy porostů. Vytvoří se tak a označí celoplošná a dostatečně hustá síť dřevin, které budou ponechány do rozpadu. Tato soustava evidovaných dřevin bude zabezpečovat kontinuální přítomnost dostatečného množství dřevin ve fázi odumírání a dřevní hmoty v různém stupni rozkladu. Soustavu těchto dřevin je možné průběžně doplňovat o další vhodné jedince (např. nově vzniklé doupné stromy).
3. Vybírány budou prioritně doupné stromy (stromy s viditelnými dutinami různého charakteru) a DB z nejstarší etáže.
4. Seznam vybraných dřevin bude obsahovat následující informace: evidenční číslo, druh dřeviny, obvod kmene ve výčetní tloušťce (případně i objem dřevní hmoty kmene), souřadnice zaměřené pomocí GPS, případně další charakteristiky např. o vitalitě a významných znacích (např. zda se jedná o souš, různá poškození, přítomnost dutin atd.), mapový zakres, případně fotodokumentaci.
5. Vybrané dřeviny budou v terénu označeny štítkem s evidenčním číslem nebo jiným způsobem, který je umožní jednoznačně ztotožnit. Vhodné je doplnit též značku „biotopového“ stromu (zelená vlnovka).

Poznámka k újmám z hospodaření:

Vlastník pozemků může žádat o kompenzaci újmy podle vyhlášky č. 444/2022 Sb., kterou se stanoví podmínky a způsob poskytování finanční náhrady za újmu vzniklou omezením lesního hospodaření. Finanční náhradu jako kompenzaci újmy lze vypořádat např. v případě vymezení bezzásahových ploch, ponechání části stromů na dožití či ponechání mrtvého dřeva k přirozenému rozpadu.

Přílohy:

M5 - Lesnická mapa typologická

M6 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

b) péče o vodní ekosystémy

Manipulace s vodní hladinou rybníka Broumar a úroveň hladiny v rybníce je určující pro hydrologické podmínky na území PP. Vzhledem k tomu, že chráněnými fenomény tu jsou především mokřadní biotopy a vzácné mokřadní druhy rostlin, je manipulace s vodní hladinou a její výška během roku stěžejním faktorem pro zabezpečení příznivých podmínek na území PP. Především by nemělo docházet k výraznému poklesu vodní hladiny v jarním a letním období, kdy je dostatečné zamokření stanoviště nezbytné pro růst vzácných druhů orchidejí, ostřic a dalších mokřadních druhů rostlin. Nevhodná manipulace s vodní hladinou a změny hydrologických podmínek obecně mohou vyvolat nevratné změny a poškození PP (což se ostatně již stalo především vymizením kriticky ohroženého hlízovce Loeselova). Proto manipulace s vodní hladinou na rybníce musí respektovat požadavky zdejších chráněných fenoménů, nicméně s ohledem na jeho rybářské využití a potřeby sousedních sádek. Níže jsou popsána **základní pravidla pro manipulační řád** rybníka Broumar, při jejichž dodržování by nemělo docházet k výraznějším negativním změnám v hydrologickém režimu na území PP:

- Úplné vypuštění nebo výrazné snížení hladiny vody ve vodní nádrži je možné pouze za účelem výlovu ryb, udržovacích prací, popř. za mimořádné situace.
- V případě nutnosti delšího vypuštění (např. z důvodu udržovacích prací) je vhodnější období podzimní až zimní (1. 10. – 28. 2.).
- Po výlovu ryb bude nádrž napouštěna co nejdříve. Napuštěna by měla být nejpozději do konce února (zadržení maximálního množství vody).
- V jarním období bude zadržováno maximální množství vody (na hraně bezpečnostního přelivu), pokud to přítokové poměry umožní.
- Nevypouštět ani úmyslně nesnižovat výšku vodní hladiny v období od 1. března do 1. září, vyjma nutného průběžného odběru vody do sádek u vodní nádrže.

Výše uvedená pravidla pro manipulaci s vodní hladinou na rybníce Broumar byla konzultována se zhotovitelem nového manipulačního řádu (Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s.) a zástupcem uživatele rybníka (ing. Kalenda, Správa Kolowratského rybářství). Plán péče navrhuje i specifické opatření na zlepšení hydrologických poměrů (hrázka na přítoku rybníka, blíže část d této kapitoly).

c) péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Rámcová směrnice péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Ekosystém	slatinná, bezkolencová louka – biotop R2.1/T1.9 porosty vysokých ostřic – biotop M1.7
Typ managementu	kosení
Vhodný interval	1 x ročně (R2.1/T1.9) nebo 2 x ročně (M1.7)
Minimální interval	1 x ročně
Prac. nástroj / hosp. zvíře	křovinořez, ručně vedená sekačka
Kalendář pro management	od 1. června do 30. září
Upřesňující podmínky	Luční enkláva (DP 1) bude rozdělena na 2 části s rozdílným režimem kosení (části jsou zobrazeny v příloze M4).

	1. část zahrnující biotop R2.1/T1.9 bude kosena jen jednou v období od 1. 8. do 31. 1. 2. část zahrnující především biotop M1.7 bude kosena dvakrát, poprvé v období od 1. 6. do 30. 6. a podruhé v období od 1. 9. do 30. 9. Posečená biomasa musí být z plochy odklizená vždy nejpozději do 10 dnů od každého kosení. Během platnosti plánu péče může být tento dvojsečný režim změněn na jednosečný, v závislosti na vývoji plochy (zejména podle úspěšnosti potlačení třtiny křovištní). Při managementu luční enklávy má jednoznačnou prioritu botanická složka ekosystému před zoologickou. Není nutné ponechávat nepokosené plochy (zoologickou složku částečně zohledňuje fázový posun sečí). Neprovádět kosení po dešti. Veškerá pokosená biomasa bude odklizená z prostoru PP. Nepřípustné je mulčování nebo ponechání neuklizené pokosené hmoty k zetlení na ploše.
--	---

d) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Pro houby je důležité ponechávat v lesních porostech co největší množství dřevní hmoty. Velkou část lesních porostů (především mokřadní olšiny) plán péče ponechává zcela spontánnímu vývoji, takže na místě by měla zůstat i veškerá odumřelá dřevní hmota. Rovněž v lesích na lesních pozemcích plán péče navrhuje ponechávat část dřevin na místě do fyzického rozpadu.

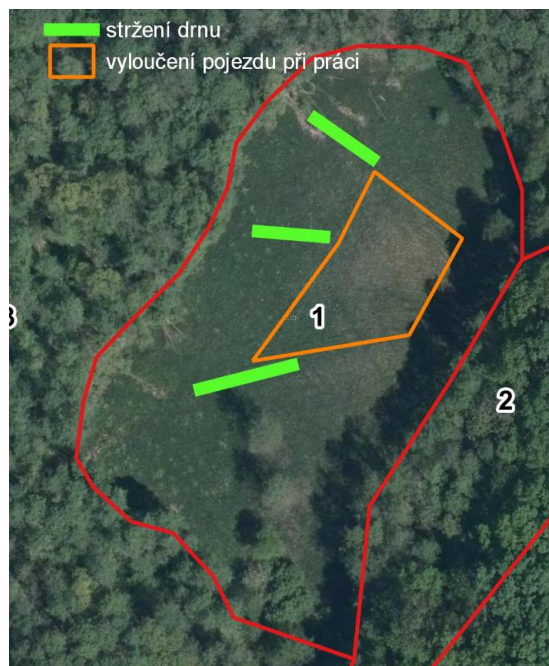
Potřeby vzácných druhů rostlin rostoucích na luční enklávě by měly být zabezpečeny především pravidelným managementem (kosením). Plán péče dále stanovuje určitá pravidla pro nový manipulační řád rybníka Broumar (viz. předešlá část b), při kterých by nemělo docházet k výraznějším negativním změnám v hydrologickém režimu zdejších mokřadních biotopů. Dále je navrženo specifické opatření v podobě vytvoření hrázky na přítoku do rybníka, které by mělo zlepšit hydrologické podmínky na luční enklávě a zdejší vzácnou mokřadní květenu (další popis níže). Navrženo je i specifické opatření primárně pro obnovu populace hlízovce Loeselova – stržení svrchní vrstvy půdy na několika menších plochách luční enklávy. Smyslem tohoto opatření je vytvoření obnažených ploch bez vegetace, kde by měl hlízovec příznivější podmínky pro růst bez konkurenčního tlaku dalších rostlin. Pouhé kosení již zapojené vegetace k udržení jeho populace zpravidla nestačí. Hlízovec v rámci své životní strategie neustále obsazuje nová otevřená stanoviště a na zarůstajících stanovištích mizí. Razantnějším narušením substrátu by zároveň došlo k oživení semenné banky. Níže jsou popsány základní atributy, jak by mělo být toto opatření provedeno. Je však nunté, aby konkrétní podoba a veškeré detaily zásahu byly **dohodnuty přímo na lokalitě** za účasti zhotovitele, zástupce zadavatele a odborníka znalého poměrů na lokalitě. Zákres opatření v příloze M4 není závazný a pro samotnou realizaci není dostačující (byť vznikl na základě terénního šetření autora plánu péče).

hlízovec Loeselův – stržení svrchní vrstvy půdy

- Stržení bude provedeno v pruzích širokých cca 2 m a dlouhých 10 až 15 m. (případně až k západním okrajům louky).
- Pruhy budou orientovány ve směru vlhkostních gradientů, od plochy slatinné vegetace do porostů vysokých ostřic Z a JZ směrem.
- Opatření se doporučuje provést ve 3 pruzích. Zákres v příloze M4 je jen orientační! Přesné vytyčení zásahu bude provedeno až v terénu před realizací (za účasti zhotovitele, zástupce zadávajícího OOP a další odborně způsobilé osoby/botanika).
- Mocnost stržené vrstvy bude 20-30 cm. Optimální provedení je takové, kdy hladina podzemní vody v nejsušších místech stržených ploch bude i v letních měsících v úrovni

povrchu nebo několik málo cm nad.

- Vhodnou technikou pro provedení zásahu je minibagr s gumovými pásy (co nejširšími) a s planýrovací (svahovací) lžící, o hmotnosti maximálně do 2 t.
- Při zásahu bude minimalizován pohyb techniky v dalších částech luční enklávy. Bude vymezena a označena plocha, kde se technika během zásahu nebude pohybovat vůbec (především větší část plochy s vegetací vápnitého slatiniště). To bude provedeno v rámci přesného vytyčení zásahu (viz výše) za účasti zhotovitele, zástupce zadávajícího OOP a další odborně způsobilé osoby/botanika. Při přesunu na a z „pracovního“ místa přes vegetaci vápnitého slatiniště¹² se doporučuje použít pojezdových rohoží/podkladových desek (nutnost jejich použití bude posouzena při vytyčování zásahu v terénu).
- Opatření bude realizováno v podzimním až časně zimním období, v koordinaci s výlovem rybníka (kdy je stanoviště částečně odvodněno po vypuštění rybníka). Druhým vhodným obdobím je konec léta (srpen/září), kdy je stanoviště přirozeně nejvíce vyschlé.
- Stržená zemina může být uložena v krajích okolních porostů (kdekoli v olšinách i vzrostlých náletech při V okraji louky), kde bude rozhrnuta v souvislé vrstvě o mocnosti nepřesahující 30 cm. Přípustné je i odstranění jednotlivých dřevin, aby šlo zeminu lépe rozhrnout (po dohodě se zástupcem zadavatele).
- V rámci monitoringu stržených ploch se doporučuje sledovat i deponie zeminy. V případě vyklíčení nebo přetrvávajícího růstu přemístěných cenných druhů rostlin na deponii, budou tyto rostliny i s drnem přeneseny zpět na obnažené plochy (např. ostřice Dávallova, prstnatce, hlízovec aj.).

Orientační zákres zásahu. Přesné vytyčení zásahu i „bezzásahové“ plochy bude provedeno až terénu.

zlepšení hydrologických podmínek na luční enklávě – hrázka na přítoku do rybníka

Plán péče doporučuje vytvoření hrázky na přítoku do rybníka, přibližně v úrovni luční enklávy. Smyslem opatření je zvýšení hladiny vody v prostoru nad opatřením a zlepšení hydrologických podmínek dotčených pozemků včetně luční enklávy. Hrázka by byla relativně nízká, aby nedocházelo k výraznému zamokření pozemků mimo zájmové území. Její funkce by byla nejdůležitější hlavně při poklesu hladiny vody v rybníku během letních měsíců, kdy dochází i k největšímu poklesu hladiny podzemní vody na luční enklávě a zhoršení podmínek pro vzácné druhy mokřadních rostlin. Na hrázku umístěnou v přítoku musí na obě strany navazovat nevysoký val (zběžným odhadem 0,5 m výšky), který bude přepažovat i přilehlou sníženinu rákosového mokřadu. Tou totiž voda také volně protéká. Samotná hrázka realizovaná pouze v přítoku by ke zvýšení vodní hladiny ve výše položeném prostoru zcela jistě nestačila. Při realizaci dojde také k jistému zásahu do přilehlých porostů mokřadních olšin, minimálně kvůli přístupu potřebné techniky.

Konkrétní podoba opatření včetně přesného umístění se bude řešit až v případě rozhodnutí o realizaci. Nemělo by se jednat o opatření nějak zvlášť velkého rozsahu. Nejedná se ani o zásah do vodního toku. Pozemek, kterého se opatření týká, je v katastru nemovitostí veden jako vodní plocha (v majetku města Opočno). Návrh opatření byl při vzniku plánu péče konzultován se zástupcem uživatele rybníka (ing. Kalenda, Správa Kolowratského rybářství).

¹² Přístup na plochu je takový, že vegetaci vápnitého slatiniště se úplně vyhnout nelze.

e) péče o populace a biotopy živočichů

Péče o živočichy je prováděna prostřednictvím péče o jejich stanoviště. V lesních biotopech by měly být vhodné podmínky zajištěny zcela spontánním vývojem mokřadních olšin, v dubohabřině a jasanovo-olšovém luhu na lesních pozemcích udržováním pestřejší dřevinné skladby a rozmanité horizontální a věkové struktury. Péče o luční enklávu je podřízena botanickému významu lokality. Zoologická složka je zohledněna ve fázovém posunu kosení. Při něm by se měla na části luční enklávy stále vyskytovat odrostlejší vegetace. Specifické opatření, vytvoření malých mělkých tůní, je navrženo pouze pro obojživelníky, primárně pro kuňku obecnou. Ta byla ojediněle zaznamenána na luční enklávě, ale vhodné prostředí pro její rozmnožování se na území PP zřejmě nikde nevyskytuje.

nové tůně (primárně pro kuňku obecnou)

- Plán péče navrhuje vytvoření 2 tůní v jižní části luční enklávy (plocha vhodného umístění je vyznačena v příloze M4).
- Velikost tůní se doporučuje o průměru cca 3 m (tj. cca 7 m², tůně nemusí být kruhového tvaru) a hloubce až 0,6 m. Předpokládá se ruční provedení.
- Termín prací se doporučuje v období září – listopad (po pokosení vegetace v ploše zásahu).
- Vytěženou zeminu je možné rozprostřít do kraje olšiny při jižním okraji louky.
- Podle potřeby je nutné provádět údržbu tůní (v intervalu několika málo let např. odstranit sediment).
- Realizace tůní musí respektovat *Standardy péče o přírodu a krajinu*.

Příloha:

M4 - Mapa navrhovaných zásahů a opatření

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Výčet navrhovaných zásahů na lesních pozemcích je podrobně uveden v tabulce v příloze T1.

Příloha:

T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

M4 - Mapa navrhovaných zásahů a opatření

b) ekosystémy mimo lesní pozemky

Podrobný výčet navrhovaných zásahů je zpracován ve formě tabulky v příloze T2. Ta vedle výčtu zásahů obsahuje i stručnou charakteristiku dílčích ploch.

Příloha:

T2 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

M4 - Mapa navrhovaných zásahů a opatření

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo je obecně v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve vzdálenosti 50 m od hranic přírodní památky. V ploše ochranného pásma je možné dle § 37 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. provádět stavební činnosti, terénní a vodohospodářské úpravy, změny kultury pozemku, použití chemických prostředků a stanovení způsobu hospodaření v lesích v ochranném pásmu jen se souhlasem orgánu ochrany přírody.

Velkou část ochranného pásma tvoří vodní plocha rybníka Broumar. V kapitole 3.1.1

část b) jsou doporučení pro připravovaný manipulační řád – zásady manipulace s vodní hladinou tak, aby nebyl nad míru nezbytně nutnou narušován hydrologický režim mokřadních biotopů na území PP.

Příloha:

M4 - Mapa navrhovaných zásahů a opatření

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Hranice PP byly při jejím novém vyhlášení v roce 2009 zaměřeny. Jsou stanoveny samostatným uzavřeným geometrickým obrazcem s přímými stranami, jehož vrcholy jsou určeny souřadnicemi systému jednotné trigonometrické sítě katastrální. Seznam souřadnic vrcholů geometrického obrazce je uveden v příloze vyhlášovací dokumentace.

V terénu se na začátku roku 2026 nacházelo 5 hraničních cedulí. Z toho 3 byly novější celodřevěné a 2 staré na kovové tyči. Všechny cedule měly nějaké poškození nebo nedostatek (různě nakloněné, nevhodně natočené, chybějící znak). Cedule v severozápadní části PP se zřejmě nenacházela přímo na lomovém bodu hranice PP a též pruhové značení tu je zřejmě o pár metrů posunutá dovnitř chráněného území (značení kopíruje pěšinku k rybníku). Pruhové značení po celém obvodu PP je už velmi zastaralé. Plán péče doporučuje co nejdříve obnovu celého vyznačení hranic, v případě cedulí stačí 4 (viz příloha M4).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Manipulační řád rybníka Broumar

Silně aktuální záležitostí a prioritou prvořadého významu je zajistit, **aby nyní připravovaný manipulační řád pro rybník Broumar zohledňoval potřeby chráněných fenoménů na území PP.** Manipulační řád schvaluje příslušný vodoprávní úřad v rámci vodoprávního řízení podle zákona č. 254/2001 Sb. Tím je v případě rybníka Broumar Městský úřad Dobruška (Odbor životního prostředí).

Status quo pozemků se spontánně vzniklými mokřadními olšinami

Na území PP se nacházejí velice kvalitní mokřadní olšiny, které jsou z hlediska ochrany území velmi významné. Jde o spontánně vzniklé porosty na místě bývalých slatinných luk a dalších mokřadů. V katastru nemovitostí se tyto mokřadní olšiny nacházejí na parcelách, které jsou vedeny buď jako vodní plocha (většina) nebo ostatní plocha. **Je žádoucí, aby tento stav byl i nadále zachován a parcely s mokřadními olšinami nebyly měněny na lesní pozemky** (přípustná je změna druhu pozemku z vodní plochy na kategorii ostatní plocha). Z hlediska ochrany přírody jsou zdejší porosty mokřadních olšin velmi cenné mimo jiné i z důvodů jejich dosavadního přirozeného vývoje a značného množství mrtvého dřeva, které tu vzniká. Pokud by tyto plochy byly součástí PUPFL, vztahovala by se na ně i příslušná lesnická legislativa (především zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jako „lesní zákon“). To by např. znamenalo, že zachování dalšího spontánního vývoje by se neobešlo bez nutných výjimek pro odchylné postupy podle lesního zákon.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Po téměř celém obvodu chráněného území je po lesní pěšině vedena trasa naučné stezky. Tato pěšina je poměrně frekventovaná, ale vliv pěších návštěvníků na chráněné území je zanedbatelný. Jinými rekreačními či sportovními aktivitami není PP nijak ovlivňována či ohrožena. Plán péče nenavrhuje v tomto směru žádnou regulaci nad rámec ochranných podmínek daných zřizovacím předpisem ZCHÚ.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Nejsou. Případné akce a činnosti tohoto charakteru lze provádět jen v té míře, aby neutrpěly chráněné fenomény a s vědomím OOP.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring se musí soustředit především na monitoring stavu a vývoje předmětů ochrany. Především pak na monitoring indikátorů stanovených v kapitole 1.8. Pro komplexní vyhodnocení stavu PP a dosavadní péče je žádoucí alespoň jednou za 10 let (v souvislosti vždy s přípravou nového plánu péče) provést následující průzkumy:

- botanický průzkum, který bude obsahovat podrobnou floristickou inventarizaci, podrobné vyhodnocení stavu rostlinných indikátorů stanovených v kapitole 1.8 a mapování biotopů podle metodiky Lustyk 2024 (v aktuální verzi)
- průzkum obratlovců
- entomologický průzkum zaměřený především na saproxylické druhy brouků (*Coleoptera*)
- mykologický průzkum

Mykologický průzkum a průzkum zaměřený na saproxylické druhy brouků je doporučen kvůli předpokladu, že PP může být významná i pro tyto skupiny organismů (relativně velké množství mrtvého dřeva v mokřadních částech PP a dožívajících statných topolů). V případě realizace opatření stržení zeminy na luční enklávě je nezbytně nutné pečlivě sledovat dopad tohoto zásahu.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnova hraničních stojanů se státním znakem. ¹	4 ks	1 x	21640
Obnova pruhového značení. ²	cca 1,15 km	1 x	3760
Kosení luční enklávy (DP 1). ³	celkem 0,96 ha	10 x	589680
Vytvoření dvou tůní na luční enklávě (DP 1). ⁴	cca 14 m ²	1 x	29120
Uklizení popadaných silnějších větví a vyřezání vzrostlejších olšových výmladků na luční enklávě (DP 1). ⁵		1 x	1000
Odstranění křoviny na J okraji luční enklávy. ⁵	cca 190 m ²	1 x	8000
Stržení zeminy na luční enklávě (opatření primárně pro obnovu hlízovce Loeselova). ⁶	cca 90 m ²	1 x	20000
Vytvoření hrázky na přítoku do rybníka a napříč přilehlou rákosinou – zvýšení hladiny vody ve výše položeném prostoru a zlepšení hydrologických poměrů na luční enklávě. ⁵		1 x	100000
Provedení výčtu (inventarizace) dřevin v porostu 206Cb13/4 určených k ponechání na dožití. ⁷	Na ploše cca 2,3 ha, výběr alespoň 34 dřevin.	1 x	25000

Biologické průzkumy (botanický, mykologický, brouci, obratlovci).			120000
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			918200

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

Veškeré ceny jsou uvedeny bez DPH a odpovídají nákladům obvyklých opatření MŽP vydaných v roce 2025.

- 1 – Kalkulována je instalace 4 ks tabulového značení po 5160 Kč/ks a jednorázová základní částka za provedení opatření 1 000 Kč.
- 2 – Kalkulována je sazba 2400 Kč/km a jednorázová základní částka za provedení opatření 1 000 Kč. Odhad množství nezahrnuje západní hranici PP, kde navazuje rybník.
- 3 – Kalkulována je základní sazba 40950 Kč/ha (seč křovinořezem s odvozem hmoty nad 2 km) s navýšením 50 % za ztížené podmínky (podmáčení, členitý mikrorelief s buly a rýhami) + jednorázová základní částka za provedení opatření 3000 Kč. Odhad množství 0,96 ha se skládá z kosení plochy 0,2 ha 1 x ročně a plochy 0,38 ha 2 x ročně.
- 4 – Kalkulovány jsou 2 ručně hloubené tůně o průměru cca 3 m a hloubce až 0,6 m se sazbou 2080 Kč/m². Při ručním hloubení se předpokládá uložení vykopané zeminy v lokalitě.
- 5 – Orientační náklady jsou jen hrubý odhad.
- 6 – Plán péče předpokládá strojní stržení zeminy o mocnosti 20-30 cm ve 3 pruzích šířky cca 2 m a délky průměrně 15 m (min. 10 m). Celková plocha zásahu činí 90 m². Orientační náklady jsou jen hrubý odhad.
- 7 – Práce zahrnuje výběr dřevin v terénu (v kooperaci se zástupcem vlastníka), jejich označení, zaznamenání relevantních charakteristik a vyhotovení seznamu (podle popisu v kapitole 3.1.1).

V tabulce nejsou zahrnuty náklady na lesnická hospodaření (výsadby a podpora dřevin přirozené skladby na plochách navržených k obnově). Dodržení principů uvedených v rámcové směrnici v kapitole 3.1.1 by nemělo vést k výraznějšímu zvýšení nákladů. Újmy z hospodaření za ponechanou dřevní hmotu (stromy ponechané v porostech na dožití a do fyzickému rozpadu na místě) je nutné řešit v rámci prokázaných újem na hospodaření podle vyhlášky č. 444/2022 Sb., kterou se stanoví podmínky a způsob poskytování finanční náhrady za újmu vzniklou omezením lesního hospodaření.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- Čapek M. (2018): Pavouci (*Araneae*) přírodní památky Broumarské slatiny. – Panorama, Dobré, 26: 23–54.
- Grulich V. (2017): Červený seznam cévnatých rostlin ČR. – In: Grulich V. et Chobot K. [eds.], Červený seznam ohrožených druhů České republiky, cévnaté rostliny, Příroda 35: 75–132.
- Gerža M. (2026): Botanický inventarizační průzkum PP Broumarské slatiny. – Ms., depon. in KÚ Královéhradeckého kraje, odbor živ. pr. a zem., Hradec Králové.
- Hejda R., Farkač J. et Chobot K. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. – Red list of threatened species of the Czech Republic. Invertebrates. – Příroda 36: 1–611.
- Chobot K. et Němec M. [eds.] (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Příroda č. 34, Praha.
- Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. et Lustyk P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Kaplan Z. [ed.] (2005): Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti v Kostelci nad Orlicí (4. – 10. července 2004). – Zpr. Čes. Bot. Společ., Praha, 40, Suppl. 2005/1: 1–76.
- Kučera J. (1999): Nové lokality některých významných druhů rostlin na Rychnovsku. Východočeský sborník přírodovědný. Práce a studie 7: 89–91.
- Laštovic F. (2026): Zoologický průzkum PP Broumarské slatiny. – Ms., depon. in KÚ Královéhradeckého kraje, odbor živ. pr. a zem., Hradec Králové.
- Lustyk P. (2024a): Metodika mapování biotopů České republiky. – AOPK ČR, Praha.

- Lustyk P. [ed.] (2024b): Příručka hodnocení biotopů. – AOPK ČR, Praha.
- Mackovčín P., Sedláček M. et. Faltysová H. (2002): Chráněná území ČR. Svazek V., Královéhradecko. – AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha.
- Míkovcová A. (2009) Malakofauna Přírodní památky Broumarské slatiny. – Východočeský Sborník Přírodovědný, Práce a studie, Pardubice, 16/2009: 133–136.
- Neuhäuslová Z., Moravec J., Chytrý M., Sádlo J., Rybníček K., Kolbek J. et Jirásek J. (1997): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky 1 : 500 000. Botanický ústav AV ČR, Průhonice.
- Prausová R. (2006): Plán péče o přírodní památku Broumarské slatiny na období 2007 – 2016. – Ms., depon. in KÚ Královéhradeckého kraje, Hradec Králové.
- Prausová R. (2010): Lokality hlízovce Loeselova (*Liparis loeselii*) v Královéhradeckém kraji. – Orlické hory a Podorlicko, Rychnov nad Kněžnou, 17: 147–159.
- Prausová R. et Štěrbá L. (2024): Srovnávací studie rozšíření a ekologie *Liparis loeselii* v bývalém Československu po 40 letech. – Práce a studie, Pardubice, 30/2024: 35–76.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti Československa. Stud. Geogr. 16: 1–79.
- Quitt E. (1975): Mapa klimatických oblastí ČSR 1 : 500 000. Geografický ústav ČSAV, Brno.
- Rešlová A. (2016): Plán péče o přírodní památku Broumarské slatiny na období 2017 – 2026. – Ms., depon. in KÚ Královéhradeckého kraje, Hradec Králové.
- Samková V. [ed.] (2018): Výsledky floristického kurzu Východočeské pobočky České botanické společnosti v Dobrušce 8.–11. června 2017. – Acta Musei Reginaehradecensis, ser. A, 37: 47–58.
- Skalický V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. In Hejný S., Slavík B. [eds.] (1988): Květena České republiky 1: 103–121, Academia, Praha.
- Štěrbá L. (2017): Studium populací hlízovce Loeselova (*Liparis loeselii*) v České republice. – Ms., dipl. pr., depon. in Přír. fak. Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové.
- Vránová S. (1999): Inventarizační průzkum obratlovců v lokalitě "Broumar". – Ms., depon. in AOPK ČR, regionální pracoviště Východní Čechy, Pardubice.

Internetové zdroje

- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Mapový server. <http://webgis.nature.cz/mapomat/>
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Nálezová databáze ochrany přírody (NDOP). On-line databáze, dostupné z: <http://portal.nature.cz>.
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Ústřední seznam ochrany přírody. Dostupné z: <https://drusop.nature.cz/>.
- Česká geologická služba, Geovědní mapy ČR 1 : 50000. Dostupné z: mapy.geology.cz.
- Český ústav zeměměřičský a katastrální, nahlížení do katastru nemovitostí. Dostupné z: <https://nahlizeniidokn.cuzk.cz>.
- Hydroekologický informační systém VÚV TGM. Dostupné z: <https://heis.vuv.cz/>.
- Národní lesnický institut, katalog mapových informací. Dostupné z: <https://nli.gov.cz/portfolio/katalog-mapovych-informaci/>

4.3 Seznam používaných zkratk

- AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
- CDS – cílová druhová skladba
- CHOPAV – chráněná oblast přirozené akumulace vod
- JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa
- KN – katastr nemovitostí
- KÚ – krajský úřad
- LHC – lesní hospodářský celek
- LHP – lesní hospodářský plán
- OP – ochranné pásmo
- OOP – orgán ochrany přírody

ORP – obec s rozšířenou působností
PDS – přirozená druhová skladba
PP – přírodní památka
PUPFL – pozemek určený k plnění funkce lesa
SLT – soubor lesních typů
ÚSES – územní systém ekologické stability
ÚSOP – Ústřední seznam ochrany přírody
ZCHÚ – zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Mgr. Michal Gerža
Sedloňov 133, 517 91 Deštné v Orlických horách
tel.: 776829741, e-mail: gerzamichal@centrum.cz

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2)

Příloha T2 - **Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.3 a k bodu 3.1.2)

Mapy: Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 - **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 - **Mapa navrhovaných zásahů a opatření**

Příloha M5 - **Lesnická mapa typologická**

Příloha M6 - **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Příloha M7 – **Aktuální mapa biotopů**

Vrstvy: Příloha V1 - **Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch**

Příloha V2 - **Digitální grafické znázornění navrhovaných zásahů a opatření**

Fotografie: Příloha F1 – **Fotodokumentace**

Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

LHO Dobruška, 507823

Zastoupení dřevin je uvedeno podle LHO na období 1. 1. 2016 – 31. 12. 2025. Aktuální LHO nebyly v době vzniku plánu péče ještě veřejně dostupné (poskytovatel Nli).

Výraznější rozdíly v zastoupení dřevin oproti skutečnému stavu jsou v tabulce vždy uvedeny.

Výměry ploch jsou převzaté z LHO.

označení JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)/výměra v PP	číslo rámcové směrnice/porostní typ	etáž/výměra etáže	dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	Stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
206Bb13	0,91/0,37	1/B		DB	65	7*	Podél pěšiny lze provést probírku v podúrovni (LP, JS, OL), zachovávat linii statnějších DB.	3	Protáhlý porost podél pěšiny a na okraji rybníka Broumar. V části na území PP je výrazně větší zastoupení TPX a méně DB (cca DB 40, LP 10, OL 10, TPX 40, JS +). Při pěšině podél severní hranice porostu rostou statnější DB (biologicky cenné stromy), v podúrovni hojněji LP, vzácně např. JS. Na straně k rybníku rostou statné přestálé TPX s roztroušenou OL v podúrovni.
				LP	10		Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu a přilehlé zemědělské pozemky. Dřevní hmota zůstane na území PP.		
				OL	10				
				TPX	10				
				JS	5		TPX na straně k rybníku se doporučuje ponechat do fyzického rozpadu (lze žádat o kompenzaci podle vyhlášky č. 444/2022 Sb.). Velká většina jedinců je výrazněji nakloněna J směrem (od pěšiny), takže neohrožují bezpečnost na pěšině. Případnou těžbou těchto stromů by docházelo k velkému poškození přilehlé mokřadní olšiny v DP 4. Dožívající TPX jsou z biologického hlediska velmi cenné.	2	
206Be103	0,05						Bez navrhovaného zásahu. Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu a přilehlé zemědělské pozemky. Dřevní hmota zůstane na území PP.		Další bezlesí. Úzký pozemek, který je de facto součástí okolního porostu.
206Cc7	0,18	1/B		JS	100	6	Probírka hlavně JS, uvolňování vtroušených DB. Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu a přilehlé zemědělské pozemky. Dřevní hmota padlá na území PP zůstane v ZCHÚ.		Porost JS se slabě vtroušeným DB, v podúrovni vzácně BB, v krajích porostu i OL a vzácně další dřeviny. JS silně postižen nekrózou (napadení voskovičkou jasanovou). Silně rozvinuté keřové patro.

označení JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)/výměra v PP	číslo rámcové směrnice/porostní typ	etáž/výměra etáže	dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	Stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
206Cc8	0,21	1/B		TP	65	7	Obnova porostu – těžba TPX, ponechat alespoň 2 výstavky do fyzického rozpadu na místě. Při těžbě šetřit OL v podúrovni. Přednost má přirozená obnova (předpoklad obnovy hlavně OL a JS). Při nezdaru umělá obnova OL.	3	Statná kmenovina TPX (některé dřeviny v rozpadu), v podúrovni vtroušeně OL, vzácně BB, silně vyvinuté keřové patro. Zastoupení dřevin TPX 90, OL 10, BB, JS +.
				JS	30		Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu a přilehlé zemědělské pozemky. Dřevní hmota padlá na území PP zůstane v ZCHÚ.		
				OL	5				
206Cb13/4	2,26	1/A	13/1,79	DB	98	5	Zahájit obnovu porostu – navržena je obnova na ploše cca 0,48 ha ve V části (při velikosti obnovních prvků 0,4-0,5 ha bude porost obnoven v 5 etapách). V poslední fázi obnovy bude na ploše 0,48 ha ponecháno 7 DB z nejstarší etáže do fyzického rozpadu. Zachovat též několik málo jedinců spodní etáže (LP, případně i DB, TŘ, pokud jsou přítomny). Nezasahovat do porostního pláště při J okraji. Umělá obnova DB v oplocence, též výsadba alespoň 1 malé skupiny JL. U ostatních dřevin preference a podpora přirozené obnovy (zejména LP, HB).	3	Víceméně dvouetážový porost – horní etáž kvalitní DB kmenovina, spodní etáž tyčkovina až nastupující kmenovina převážně LP (podle hospodářské knihy převažuje JS, což neodpovídá skutečnosti). Dále JS +, OS +, podrost kr. (velmi hojně V cca polovina).
				JS	1				
				LP	1		Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu a přilehlé zemědělské pozemky. Dřevní hmota padlá na území PP zůstane v ZCHÚ.		
				4/0,47	JS				
				LP	20				

* Na území PP převažuje TPX, proto je stupeň přirozenosti 7.

naléhavost

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany)
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu)
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

stupeň přirozenosti, dle vyhlášky č. 45/2018 Sb.

5. Les významný pro biodiverzitu
6. Les produkční, stanovištně původní
7. Les nepůvodní

Příloha T2 - Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

označení dílčí plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
1	0,58	Luční enkláva – nejcennější část PP. V SV partiích se vyskytuje nevyhraněná vegetace mezi biotopy vápnatého slatiniště a bezkolencové louky. Směrem do louky je plynulý přechod do vegetace vysokých ostřic a podél lesa na V je pruh nevyhraněné vegetace spíše vlhké pcháčové louky. Nejzachovalejší partie tohoto typu vegetace jsou s hojnými nízkými ostřicemi, kozlíkem dvoudomým, prstnatcem plet'ovým a bezkolencem. Mírně expanzní je třtina křovištní. Většinu luční enklávy (hlavně Z a J partie) porůstají vysoké ostřice (především o. kalužní). S partie jsou také více travnaté (hojněji medyněk vlnatý) a vtroušené tu jsou i druhy R2.1. Na JV okrajích jsou také hojnější trávy (zde hlavně lipnice obecná). Expanzní tu je třtina křovištní, hlavně v místech po vykácení dřevin. V biotopu R2.1 roste jen řídce. Dlouhodobým cílem péče je zejména zachování ekosystému slatinné, bezkolencové louky v příznivém stavu, případně jeho podoba bližší spíš biotopu R2.1 Vápnité slatiniště. Dále je cílem péče zachování, případně navýšení či obnova populací nejvzácnějších druhů rostlin (hlízovec Loeselův, prstnatec plet'ový, ostřice Davallová, o. přiblá, suchopýr širolistý aj.).	Kosení celé plochy ve dvou různých režimech: část zahrnující biotop R2.1/T1.9 bude kosena jednou v období od 1. 8. do 31. 1. (cca 0,2 ha), část zahrnující především biotop M1.7 (cca 0,38 ha) bude kosena dvakrát, poprvé od 1. 6. do 30. 6. a podruhé od 1. 9. do 30. 9. Zákres zásahu je v příloze M4, další specifikace v rámcové směrnici v kapitole 3.1.1., část c).	1	od 1. 6. do 30. 9.	1 x ročně
			Vytahání silnějších větví, které napadaly do louky z přilehlé olšiny (v Z a SZ okrajích louky) a vyřezání ojedinělých olšových výmladků (již větších) při SZ okrajích louky.	2	bez omezení	jednorázové opatření (podle potřeby opakovat)
			Vytvoření dvou tůň o průměru cca 3 m a hloubce až 0,6 m v jižní části louky (viz zakres v příloze M4, další specifikace v rámcové směrnici v kapitole 3.1.1., část e).	3	září až listopad	jednorázové opatření, případná údržba
			Odstranění husté křoviny zasahující do louky na jejím J okraji (cca 190 m ²). Vyřezanou hmotu lze uložit na hromady v podrostu sousedního porostu DP 2. Zákres zásahu je v příloze M4.	3	září až listopad	jednorázové opatření
			Stržení zeminy o mocnosti 20-30 cm ve 3 pruzích šířky 2 m a délce nejméně 10 m (opatření především pro obnovu populace hlízovce Loeselova, další specifikace v rámcové směrnici v kapitole 3.1.1., část d). Detailní specifikaci opatření včetně přesného umístění řešit až se zhotovitelem a příbraným odborníkem přímo na lokalitě.	2	podzimní až zimní období	jednorázové opatření
2	0,67	Okraje dubohabřiny na nelesním pozemku na kontaktu s mokřadní olšinou a loukou. Porost rozmanitého složení vzniklý z náletu –	Bez navrhovaného zásahu. V případě potřeby lze provést redukci dřevin			

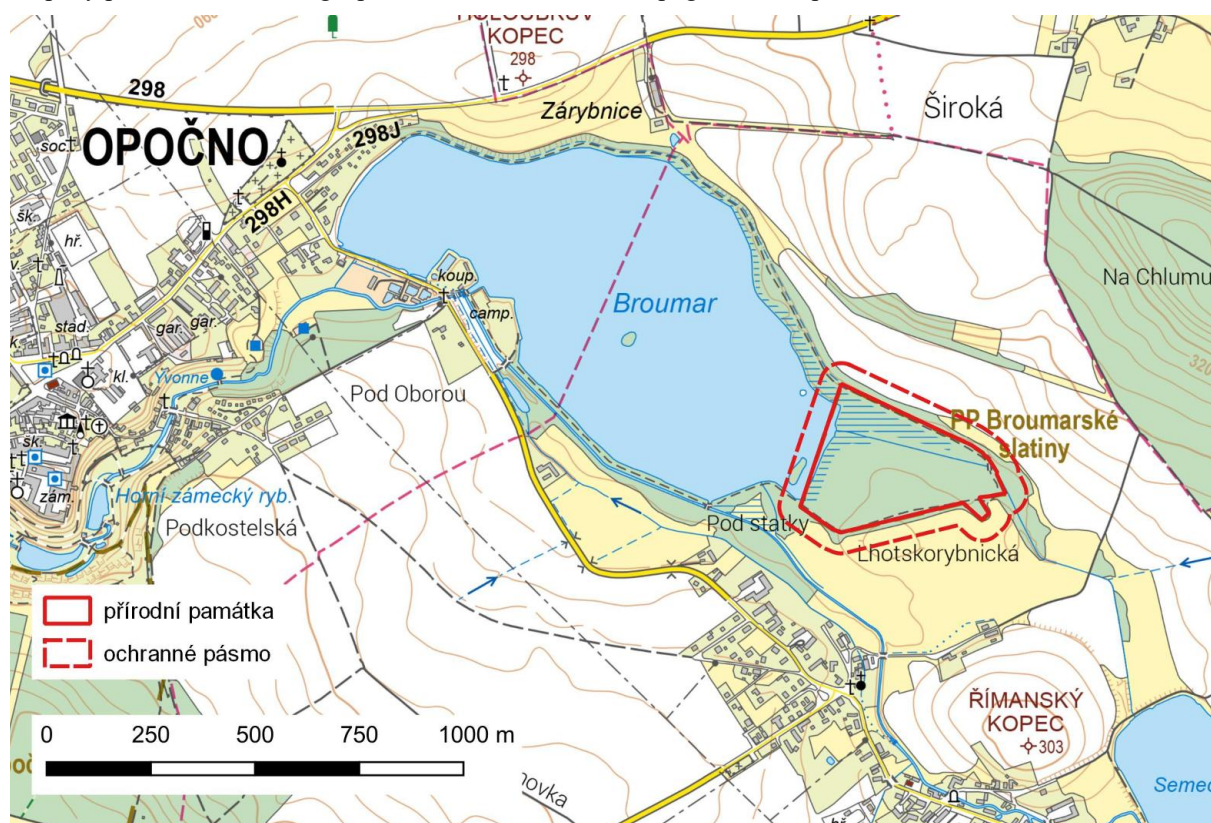
označení dílní plochy	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
		směs JS, DB, OS, OL (hlavně na kontaktu s loukou), vzácně TPX. Dlouhodobým cílem péče je spontánní vývoj porostů.	na kontaktu s DP 1 nebo zásahy při uložení zeminy v rámci jiných opatření v DP 1.			
3	3,16	Rozsáhlý porost převážně velmi zchovalé mokřadní olšiny vzniklé spontánně na dřívějších slatinných loukách a dalších mokřadech. Na V konci přechází mokřadní olšiny plynule v jasanovo-olšový luh. Místy se hojně vyskytuje mrtvé dřevo. Ve V části v suchších místech je v podrostu hojnější též invazní netýkavka malokvětá. Podél přítoku rybníka na SV okraji linie statných topolů ve fázi dozívání. Dlouhodobým cílem péče je spontánní vývoj porostů a zachování kvalitního biotopu především mokřadní olšiny.	Bez navrhovaného zásahu. V případě potřeby lze provést zásahy při uložení zeminy v rámci opatření v DP 1. Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu. Dřevní hmota padlá na území PP zůstane v ZCHÚ. Bez omezení lze také odstraňovat dřeviny padlé do přítoku rybníka.			
4	1,80	Více homogenní, převážně ale velmi kvalitní mokřadní olšiny. V partie jsou podmačené jen méně, zde je hojnější též invazní netýkavka malokvětá. Podél přítoku rybníka na J okraji je linie statných topolů ve fázi dozívání. Podél přítoku je také úzký pruh rákosiny. Dlouhodobým cílem péče je spontánní vývoj porostů a zachování kvalitního biotopu především mokřadní olšiny.	Bez navrhovaného zásahu. Bez omezení lze zpracovávat dřeviny nebo jejich části padlé na pěšinu. Dřevní hmota padlá na území PP zůstane v ZCHÚ. Bez omezení lze také odstraňovat dřeviny padlé do přítoku rybníka.			
5	0,68	Zaplavené rákosiny podél přítoku do rybníka. V krajích jsou místy porosty keřových vrů a ve V části podél přítoku též stromy (OL, TPX). V místech se stromy je laguna mělké vody bez rákosiny. Dlouhodobým cílem péče je spontánní vývoj plochy.	Vytvoření (kamenné) hrázky na přítoku rybníka a navazujícího nízkého zemního valu napříč rákosinou. Smyslem opatření je zvýšení hladiny vody v prostoru nad opatřením a zlepšení hydrologických podmínek na blízké luční enklávě (DP 1). Detailní specifikace opatření včetně přesného umístění se bude řešit až v případě rozhodnutí o realizaci.	2	podzimní až zimní období	jednorázové opatření
6	0,25	Okrajová část rybníka Broumar – volná vodní hladina (místy hojně vrbové výmladky). Tato plocha není z hlediska ochrany přírody na území PP předmětem zájmu.	Bez navrhovaného zásahu.			

naléhavost

1. stupeň - zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany)
2. stupeň - zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu)
3. stupeň - zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Příloha M1 - Orientační mapa s vyznačením území

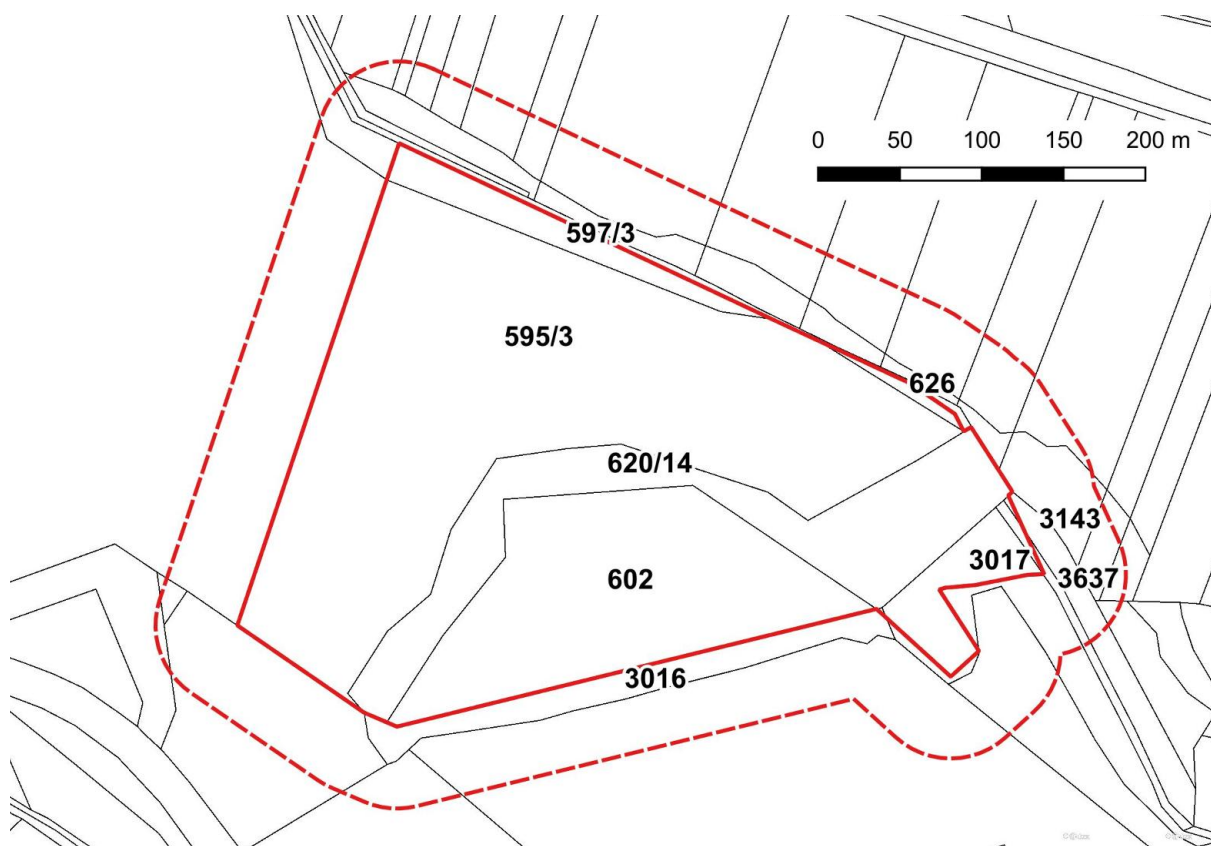
Mapový podklad © Národní geoportál INSPIRE, základní topografická mapa 1:25000

Příloha M2 - Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

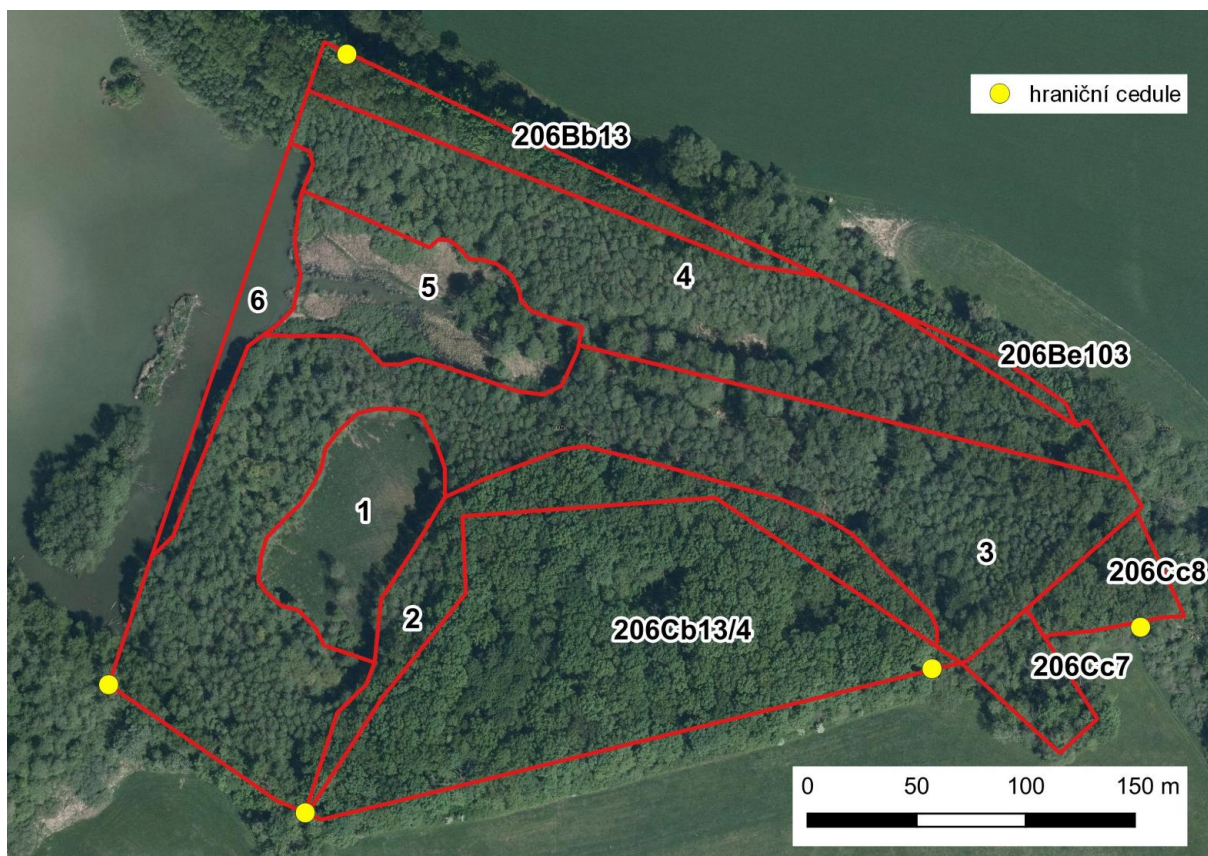
Mapová data © ČÚZK, katastrální mapa

V mapě jsou zobrazena jen čísla parcel zasahujících na území PP.

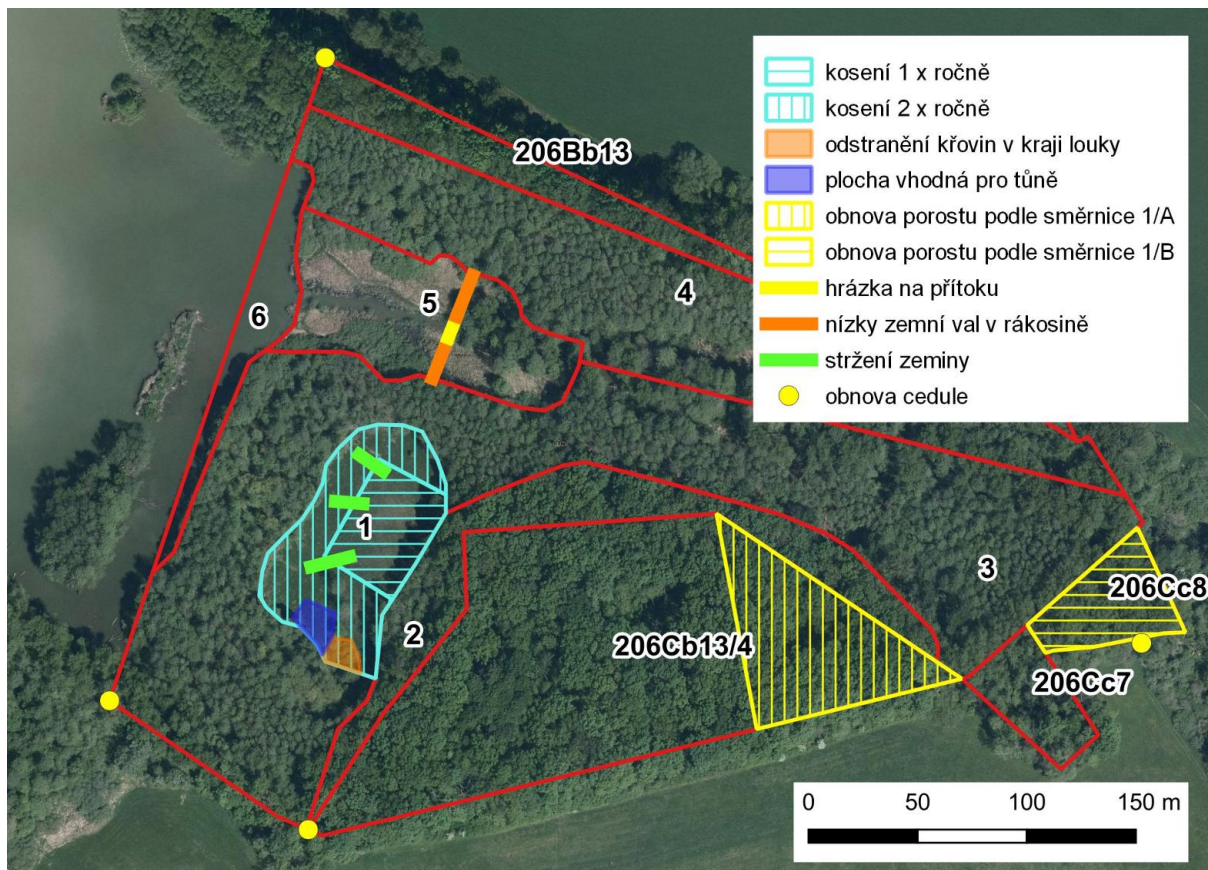
M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

Podkladová data © ČÚZK, ortofoto

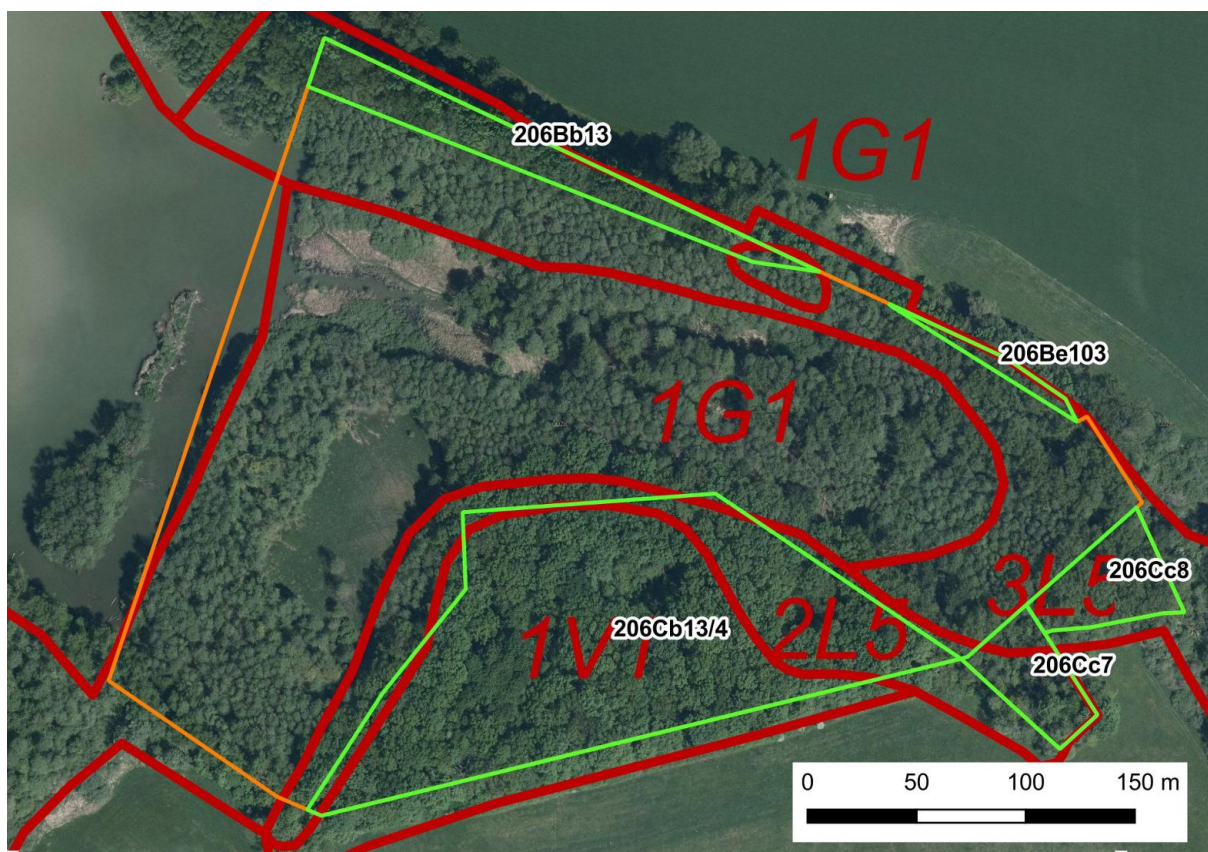
Příloha M4 - Mapa navrhovaných zásahů a opatření

Podkladová data © ČÚZK, ortofoto

Příloha M5 - Lesnická mapa typologická

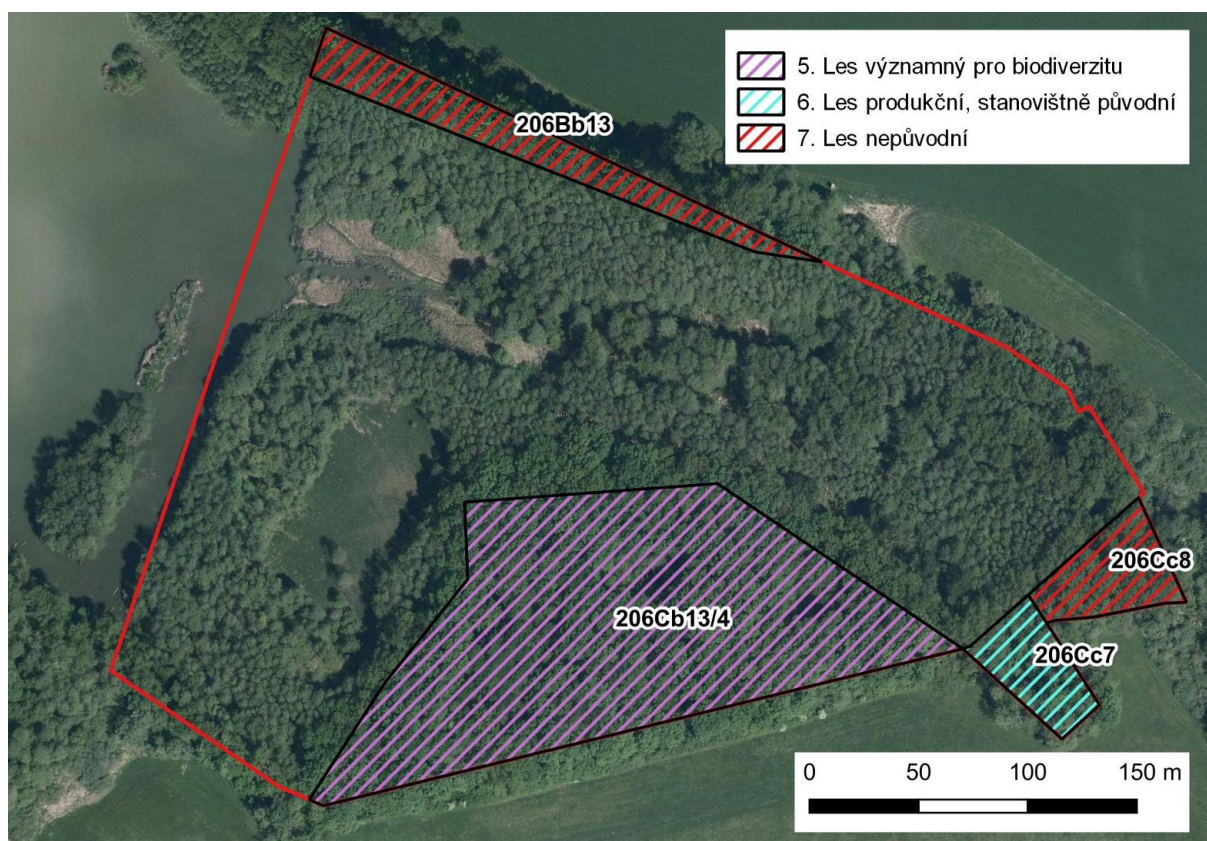
Mapová data © Nli, typologická mapa; ČÚZK, ortofoto

Příloha M6 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Mapový podklad © ČÚZK, ortofoto

Ve smyslu vyhlášky MŽP č. 45/2018 Sb.

Příloha M7 - Aktuální mapa biotopů

Podkladová data © ČÚŽK, ortofoto

- K1 Mokřadní vrbiny
- L1 Mokřadní olšiny
- L2.2 Údolní jasanovo - olšové luhy
- L3.1 Hercynské dubohabřiny
- M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod
- M1.7 Vegetace vysokých ostříc
- R2.1 Vápnitá slatiniště
- T1.5 Vlhké pcháčové louky

- X9B Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami
- X12B Nálety pionýrských dřevin
- X13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla
- X14 Vodní nádrže bez ochranné významné vegetace

Stupně degradace

0 – zanedbatelná nebo bez zřetelných projevů degradace

1 – mírná degradace

2 – střední degradace, popřípadně prostorově velmi různá

Příloha F1 – Fotodokumentace

Foto 1: Víceetážová dubohabřina, porost 206Cb13/4.
4. 6. 2025.

Foto 2: Dubohabřina je už v mýtném věku, ale stojící mrtvé nebo odumírající stromy se v ní ještě nevyskytují. Na snímku je ojedinělý dubový pahýl vedle pěšiny.
18. 4. 2025.

Foto 3: I ležící mrtvé dřevo se v dubohabřině vyskytuje jen velice vzácně.
18. 4. 2025.

Foto 4: Spontánně vzniklé mokřadní olšiny jsou v PP velice významné a zachovalé.
4. 6. 2025.

Foto 5: V olšinách roste i vzácná trsnatá ostrice vyvýšená. Místy je dost hojná.
18. 4. 2025.

Foto 6: V olšinách se místy vyskytuje velké množství mrtvého dřeva.
18. 4. 2025.

Foto 7: Celkový pohled na luční enklávu (od severu k jihu), nejcennější část PP.
4. 6. 2025.

Foto 8: V roce 2025 na luční enklávě ve velkém počtu kvetl velmi vzácný prstnatec plet'ový. V tomto roce bylo zaznamenáno dlouhodobé maximum.
4. 6. 2025.

Foto 9: Management na luční enklávě je podřízen botanickým hodnotám lokality. Plán péče ale také navrhuje při jižním okraji louky vytvořit menší tůňky pro obojživelníky. V těchto místech byla v roce 2025 zaznamenána kuňka obecná.
4. 6. 2025.

Foto 10: Severní hranice PP s vyvýšenou pěšinou, po které je po obvodu PP vedena trasa naučné stezky.
4. 6. 2025.

Foto 11: Jihozápadní hranice PP s pěšinou na hrázi. Pružové značení PP je již velmi zastaralé a většina hraničních cedulí je různě poškozených nebo nevhodně umístěných.
24. 2. 2026.

Foto 12: Statný topol nedávno padlý přes pěšinu (východní konec PP) je příkladem dobré praxe – pěšina byla uvolněna, ale veškerá dřevní hmota zůstala na místě.
24. 2. 2026.